

Sevgili Okuyucular

Bu sayımız kırksekiz sayfa olarak yayınlandı. Evrende Zeki Hayat imkânını ve bunu kanıtlayacak kuram ve gözlemleri içeren yazılarımızı Dergide izlemek olanağını sağladığımız için sevinçliyiz. Sayfa artırmanın getirdiği malî külfeti sizlerle paylaştık. Hepimiz hepimize yardım ederek tekâmülün gereklerini, bu arada bilginin kaynağına doğru, daha derinlere sızmak cehtini sağlamak vazifemizdir.

Hayatın bize vermiş olduğu imkânları şuurlu olarak değerlendirmek için «hayata saygı» duymak gerekir. Hayatın her anını ciddiye almak ve bizden aldıkları ile bize verdikleri arasındaki dengeyi kurmak insanî olgunluğun bir göstergesi olacaktır.

Ruhçuluk diğer bütün «manevî yolların» sonunda ulaşacakları anayol'dur. Bu anayol başlangıç ile sonun aynı amaçta birleştikleri HAKİKAT'in BİR'liği evrensel ilkesini ifade eder. Batı ile Doğu'nun uzlaşabilecekleri yegâne nokta ruhçuluğun bütün insanlara, çıkar gözetmeden verdiği bilgilerdir. Çünkü ruhçu gerçeklik bütün ötekileri dıştan sarar ve onlara hâkim olur. Bunu bizzat kendinizin, uyanık şuur hallerinde, gözlemiş olmanızın ihtimali yüksektir.

1986 yılının ülkemizi, daha da gelişen bir hızla tekâmüle götüreceğine inanıyoruz. Hayırlısı olsun.

Selâm ve sevgiler...

ERGÜN ARIKDAL

Realite

Ergün ARIKDAL

İrade Bir Meleke midir?

Elbette, geliştirilmesi ve kullanılması gereken bir melekedir. Çoğunlukla ya geliştirilmemiştir, ya da geliştirilmesi gereken bir meleke olduğunun farkına varılmamıştır. Genellikle biz, hoş giden bir şeyi elde etmek için gösterilen faaliyeti, direnci, inatçılığı, azmi, irade sanırız. Hayır.

Onun kökünde ihtiyaç yatar. İhtiyacın değerini düşürdüğünüz zaman o, cebitle ortadan kalkar. O, sun'i bir ihtiyaç yoluyla elde edilmiştir. Bir örnek verelim: Çok güzel bir biblo gördünüz vitrinde... Uzun süredir tahayyül ettiğinizin aynısı. Hoşunuza gitmiştir, fakat pahalıdır. Paranız o anda yetmiyor. Ama tahmin ediyorsunuz ki, bir ay içinde gereken hazırlığı yaparak, bibloyu alabilirsiniz. Böyle bir kararla vitrinin önünden ayrılırsınız. Fakat o biblo üzerinizdeki hissi realitenin değişikliğe uğrarsa, 15 gün sonra onu almaktan tamamen vazgeçebilirsiniz. O muhabbet, o sevgi bir anda yokolmuştur.

Şimdi burada hangi iradeden bahsedeceğiz? Demek ki tamamen duygusal ölçüler altında irademizi kullanıyoruz. Duygularımızda değişiklik olduğu anda, irademiz de değişiyor. Aslında irade tüm bunların üstündedir. İrade, duyguları da, akli da, otomatik faaliyeti de kontrol eden bir melekedir. Örneğin, bir sportmenin kaslarını kontrol altına alması iradesine bağlıdır. Eğer onu, 'şampiyon olacağım' diye duygusal bir kontrol mekanizmasına bağlamışsa (ki genel maçlarda hep böyle olur), bunu dağıtmak hiç de zor değildir. Onu zedelemek gayet kolaydır. Kontra bir duyguyla silinebilir. Ona bağlı olarak, kasları da duygular idare ettiği için, o sporcudan hayır gelmez.

O halde irade, hem duyguları kontrol altında tutacak, hem akli seviyemizi kontrol altında tutacak, hem de içgüdülerimizi kontrol altında tutacak bir kuvvettir. Eğer başarabilirsek tabii... Elimizden kurtulacak faaliyet çok azalır. İradenin koordinatörlüğü altında aklimız ve duygularımız pek iyi çalışır. İşte bu nedenle geliştirilmesi gereken bir melekedir. Bunu becerememiş olduğumuz için, devamlı olarak değişik şahsiyetler içine gireriz. Şimdi neredeyiz? Hangi şahsiyetimizin şuuru bizdedir? Birbirinden farklı birçok benliğe sa-

hibiz. Şimdilik yapacağımız, müşterek noktalarını yakalamaya çalışmaktır. İşte insanın asıl problemi bu olsa gerek.

Bir takım diplomalara sahip olmak, ansiklopediler dolusu b'lgiyi kafada tutabilmek insana hiçbir şey kazandırmıyor. Genellikle çok anlamsız şeylerin peşinde bulunuyoruz. İnsanın kendini kendisine tanıttak bir kitap yok mu acaba? Niçin konsantrasyonumuzu genellikle dışarıya yönettirmişler? Tam, bir vesileyle içinize dönecekken, «Hayır, dışarı...» diyorlar. Tüm cici biciler hep dışarıda. Giderek yoğunlaşıyor. Siz iç varlığınızla başbaşa kalmaya cehit sarfetti'kke, devamlı olarak dışarıdan yoğun baskılarla, uyarınlarla karşılaşıyorsunuz. Örneğin TV saatlerini artırıyorlar. Sözüm ona daha pahalı diziler, ardarda sıralanıp gidiyor. Kendi beğendiğiniz bir kitabı okumaya, bir saat kendimiz için vakit ayırmaya fırsat ve olanak bulabiliyorsunuz?

Otomatik olarak yönlendirilip, gidiyoruz. Niçin kendimizi kendimiz yönetmiyoruz? Bu bir tek örnek, kuşkusuz. Okulda, işde, tatilde, beşeri ilişkilerimizde, çarşıda pazarda çeşit çeşit... Çok değişik... Kısaca, irademizi kullanarak istediğimizi yapamıyoruz. Toplum düzeni ayrı mesele, ama yapmaya imkânımız olan şeylerde de hür değiliz. Kuşkusuz insanlık adına acı bir şey. Elinizin altında, avucunuzun içindekini tutamıyorsunuz. Pek çoğu da avuçlarının içinde bir şey olduğunun farkında değil. Gözleri faltaşı gibi açık olabilir. Çıkarları uğruna akla hayale gelmedik, hem de tüm kanunlara uygun olarak, türlü dolaplar çeviriyor olabilir. Bunların hiçbirisi 'uyanıklık' anlamına gelmez. Buradaki uyanıklıktan 'şuursal uyanıklık'ı kastediyoruz.

Bu açıklamaların ışığı altında tekrar, iradenin bir meleke olduğunu söyleyebiliriz. Fakat etrafımıza baktığımız zaman, 'gayri iradi' olarak yaşayanların sayısının çok daha fazla olduğunu üzümlerek görüyoruz.

MÜSPET VE MENFİ HİSLER

Müspet hislerle menfi hisleri birb'inden ayırdetmek çok zordur. Esasında bu konuda bizim bir kavram yanlışlığımız var. 'Müspet' ve 'menfi' sözcüklerini kullandığımız zaman, sanki onların birini tatlı, birini acıymış gibi ele alırız. Müspet hisler, duygusal olarak tatlı olan şeyler, menfi olanlar da acı olanlarmış gibi. Böyle gelir bize. Halbuki şu kesin olarak b'linmelidir ki, kâinatta hiçbir şey bu iki tesir olmadan mevcut olamaz. Yani onlara verdiğimiz anlamı, onlar hakkındaki hislerimiz yanlışdır. Menfi olan, acı, aşağılık, kötü anlamına gelmez. Müspet dediğimiz de çok ulvî göklerde, yedi kat gökte, cennette vs. demek değildir.

Bunlar, bildiğimiz elektrik enerjisinde mevcut olan pozitif ve negatif güçler gibidir. Pozitiflik ve negatiflik kâinatta mevcut olan bir

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

enerjidir. Ya da, en eski tabir ile, erkek ve dişi güçler, pozitif ve negatif güçler, müspet veya menfi güçler... 'Menfi' eski bir sözcüktür. Nakıs (eksi) güçler anlamına gelir.

Bir de bizim kendimizin, vicdan ile nefsanîyet arasındaki yolda gidiş gelişlerimizle alâkalı olarak isimlendirdiğimiz müspet ve menfi vardır. Zaman zaman vicdan ile nefsanîyet arasında gidiş - gelişlerimiz olur. Nefsanîyete yaklaştıkça kendimizi daha zelil, daha aşağı, daha düşkün hissederiz. Vicdana yaklaştıkça ise kendimizi daha ulvî, zengin, daha üstün hissederiz. Eğer bunların birine menfi, ötekine müspet his deniyorsa, kabul edilebilir. Kin, garez, kıskançlık vs. bunlar menfi hisler değildir. Bunlar nefsanîyetin meydana getirmiş olduğu yanlış ya da eksik hislerdir. Menfi his diye bir şey yoktur. Eksik hisler sözkonusudur. Yanlış yorumlanmış hisler vardır. Tamamen nefsanîyetten doğan şeylerdir bunlar.

Bir örnek verelim : Birisine kinlendiğinizi farzedelim. Bu sizin beden enerjinizi kin beslediğiniz sürece eksiltmez. Belki de kin konusunun tahakkuku hususunda daha fazla güçlenmenize, şuur altına yapmış olduğunuz empozisyonun giderek güçlenmesine neden olabilir. Eğer bu kininiz kişisel bir sorunuz içinse, başka türlü bir hüküm çıkar. Bu durumda ne yapacaksınız? Kişisel bir sorunuz için kinlenmişseniz, diyoruz ki, "Sen burada egoistlik yapıyorsun. Kendi çıkarın için bunu karşı tarafa yapıyorsun." Ama büyük bir grubun, bir toplumun ya da ulusun bir çıkarından dolayı başka bir gruba, topluma ya da ulusa kinlenmişseniz o zaman alkış mı tutacağız? Bakın 'kin' aynı, değişmedi, ama birinde böyle, diğerinde öyle... Hangisine karar vereceğiz? Birinde kınanıyor, ötekinde övülüyor. Hatta ikincide teşvik ediliyor. «Aman sakın unutmâ, düşmanındır, haindir. Sen hep uyanık kal, kinini devam ettir. Eline geçirdiğin zaman boynunu kopar.» Aynı kin kişisel hale geldiği zaman; «Sen çok kötü adamsın, rezil adamsın, geri adamsın, nefsanî adamsın...» diyoruz. Ama kin unsuru her iki durumda da ortaktır.

O halde problem bu değil. Problemin müspetlikle menfilikle ilgisi yok. Kin, garez, kıskançlık, nefret gibi şeyler, ya da bunların tersi olarak gördüklerimiz; şefkat, merhamet, sevgi gibi hisler ne enerji artırır, ne de enerji kaybına neden olur. Sebep olduğu şeyler başkadır. Bundan dolayı hem bedende, hem psîşik davranışlarımızda, yaşamakta olan bedenli haldeki varlıkların psikolojik davranışlarında bir takım düşmeler meydana gelir. O da şundandır esasında :

Diyelim ki, nefret sahibi olan bir insanın içinde taşıdığı nefret, vicdan mekanizmasının çalışmasına engel olmaktadır. Buna eskiler, «Kalbin kapanması» demişlerdir.

Çok belirli, çok egoistlik bir amaca yönelmiş bir varlığın, bu tarzda usulen bulunan bir enerjiyi, mevcut olan ilâhî kudreti anlamayışı onda bir düşüşe, bir eksikliğe neden olur.

İlâhî kudret (enerji) her yerde, herkes için vardır. Yaradan âdildir. Şuna veya buna bir kayrası yoktur. Kayrası herkes içindir. Siz isterseniz o enerjiyi alabilirsiniz. Deniliyor ki : 'Vicdanlı hareket edersen, hayırlı işler yaparsan, insanlar senin elinden ve dilinden şikâyetçi değilse, hakkı gözetiyorsan, yalan söylemiyorsan, insanların arasını açmaya değil, bulmaya çalışıyorsan, benim ortaya koymuş olduğum enerjiden yararlanabilirsin.' Bu enerji sizin vicdan kanallarımdan size nüfuz edecektir. Onun verdiği büyük bir huzur ve güç vardır. Ama bunun yerine bu kanalları kapatmışsanız, bu mevcut olan, her yerde var olan ilâhî enerjiyi almamak için elinizden geleni esirgemiyorsanız, kendinize konsantre olduğunuz zaman, «Her şey benim için, her şey benim etrafımda dönmelidir. Her şey bana hizmet etmelidir...» gibi bir ses yükseliyor içinizden. 'Tamam' diyorlar. 'Öyle olsun.' Derhal o menfezler kendiliğinden kapanır. Dolayısıyla siz de o ilâhî kudreti alamadığınız için, onunla suluk-alıp vermediğiniz için Hind'in Ramayana'sıyla (kâinat enerjisi) bağlantı kuramadığınız için de artık dağarcığınızda neler varsa, onlarla hallihamur olur durursunuz. Ondan sonra doğal olarak nefret, üzüntü, keder, kin, garaz tirmanır gider.

Görüldüğü gibi tüm sorun, gerek şefkat, merhamet sorunu, gerek kıskançlık, nefret sorunu, hepsi insanın içinde başlar, içinde biter. Dolayısıyla müspet ve menfi tesir diye birşey yoktur. O, Yaradan'ın kâinatı yaratırken ortaya koyduğu bizim bilebildiğimiz ki ana enerjidir. Bunlar birbirine dolanmış halde bulunur. Onlarsız hiçbir şey olmaz. O halde Yaradan'ın meydana getirmiş olduğu hiçbir şeyde eksiklik yoktur. Bizim kendi vicdanımızın veya nefsanîyetimizin karşılıklı mücadelesinden doğan bir takım ruh halleri içinde kalmamız söz konusudur. İşte bu yüzden onlara müspet his veya menfi his diyorduk.

Kıskançlık bir ruh halidir. Nefret bir ruh hâl'dir. Kin ve garaz da öyledir. Bunlara benzer pintilik, gaddarlık da öyledir. Aşırı sevgi b'le bir çeşit kıskançlıktır. Bir insanı haddinden fazla sevmek makbul bir şey değildir. Bir tür putperestliktir.

«Dünya insanlığının sevki idaresini eline almış olan Varlık Plânı, İdare Plânı, Ruh Plânı yeryüzünde her türlü hadîseyi tanzim edecek derecede hak ve lîyakat sahibi, kudretli, kudret sahibi, Kadîri Mutlak'ın tam rızasını haiz olanlardır.»

S.P.

Matthew Manning
Açıklıyor:

Mathieu DARLET'ten
Yavuz Keskin çevirdi

«Psi Güçlerinin İgyüzü»

M. Manning, yazarla konuşurken.

Epeyce uzun, fakat sanatlıca kesilmiş kısa renkli saçlarıyla bakımlı sakal, onu, Mesih havasına veya günümüzdeki mod. düşkünlere'nin şu her şey! boş verir görüntüsüne bürümektedir. Bu haliyle Matthew Manning (27 yaşında), sayıları, Londra caddelerindeki iki katlı otobüslerin sayısı kadar olan pop-star'lardan biri olabilirdi pekâlâ. Ama o yine de müziksel dalgalarla değil, fakat onlardan çok daha gizemli dalgalarla, yani enerjetik dalgalarla haşır-neşir olmak tadır. Gerçekten de Manning, Uri Geller'in yanı sıra, parapsişik alanının en tanınmış star'larından

biridir.

Psi konusunun harika çocuğu denen ve üstün düzeyli Paranormal şifacılık yeteneğiyle donatılmış bulunan Manning, anavatanı olan İngiltere'den yurdumuza gelmiş ve Paris'te 26-28 Ocak tarihleri arasında geçirdiği üç gününü, kendi kendine şifa (oto-gerizon) ve kişisel konsültasyon gibi hastaları psişik yoldan tedavi amacını güden çalışmalara hasretmiştir.

İnsan kendi kendini nasıl tedavi edebilir? «İş, tahayyülü becerebilmektedir» diyor Manning. Soruna yol açan arızayı, şifa bulmuş haliyle tahayyül etmeye çalışarak, alnımızın ortasında yer alan telepatik merkezde görüntüleştirmek şarttır: Eğer söz konusu olan arıza bir çıkık olayı ise, çıkık yeri eski sağlığına kavuşmuş durumda «tahayyül etmek» gerekir.

«Şifa verebilmek için her şeyden önce, hedeflenen sonuca varmayı şiddetle arzulamak, sonra da bunun gerçekleşeceğine inanmak şarttır —zira inanılmadığı takdirde bey'n zıt yönde faaliyete geçmektedir— en sonunda ise —en zor fakat en etkili etap budur— olayın gerçekleşmesini umutla beklemek gereklidir. Arzulamak da, inanmak da kolay şeylerdir, ama olayın gerçekleşmesini umutla beklemek hiç de öyle kolay birşey değildir. Sanıyorum ki benim gücüm işte bu üçüncü etabı başar-

mamdan ileri gelmekte.»

Şiddetli bir iyileşme arzusu duyulmadığı sürece başarıya ulaşmak mümkün değildir. Şifayı engelleyen en büyük düşman insanın kendisidir. Ayrıca, bir şeker yeme veya bir sigara içme süresi içinde bile ve hatta deniz sesini dinlerken bile derhal bir zihni dalgınlık başlamakta, bunun sonucu olarak da beyne örgü güçlerde bir düşüş meydana gelmektedir. Söylediklerini açıklamak üzere genç psi şifacısı, ilk müdahalesinde özellikle güçlü kuvvetli bir adam istemiştir. Adamın gerilmiş kolunu aşağı doğru çekmeye çalışmış, fakat başarısızdır. Bunun üzerine adama: «Sizi genellikle öfkeliendiren şeyleri veya kişileri düşününüz!» demiştir. Ve adamın kolu ancak bu uyarıdan sonra nispeten kolay bir şekilde bükülebilmiştir.

1977 de Hindistan'a yaptığı bir gezi sırasında Manning, sayısı bir hayli kabarık spiritüel deneylerle yüz yüze gelmiştir. Hayatına yeni bir yön verme kararında, bu deneylerin rolü büyük olmuştur. İşte o tarihten beri de psi yeteneklerini hep yararlı işlere yöneltme çabasını göstermeye çalışmıştır. Gerçek yaşamının ilk döneminin üstüne tam anlamıyla bir çizik atmamıştır, ama yine de bu dönem onun nazarında, şifacılık yoluyla çevresine saçtığı iyilikler bakımından, pek az verimli bir dönem olarak yer almaktadır.

Şu anda anahtarların elinde bulundurduğu olağanüstü fenomenler, daha onbir yaşlarındayken, tekinsizlerin (poltergeist) yoğun etkinliği sonucunda tezahür etmişlerdir. Ardından da ailece o-

turdukları ev'in duvarlarında mürekkeple veya boyayla çiziktirilmiş yazılar peydahlanmaya başlamıştır. Yatılı olarak okumak zorunda kaldığı Rutland Koleji'ndeki koğuşu, tekinsizlerin yol açtığı yeni fenomenlere sahnelik etmiştir (bu olaylar, arkadaşlarını eğlendirme konusunda pek makbule geçmiştir). O sıralarda ayrıca, çalışmalarını da, öteleme göçmüş kimselerin neden olduğu ani otomatik «yazı» krizleri yüzünden engellenmiş, bu krizler sırasında kendisine Lâtinçe, Rusça, Fransızca ve hatta Arapça gibi hiç bilmediği dillerde yazılar yazdırılmıştır.

1971 yılında, gayri iradî olarak, çoğunlukla Dürer, Klee, Matisse, Picasso, Beardsley gibi göçüp gitmiş usta ressamların imzalarını taşıyan «medyumik» desen ve resimler yapmaya başlamıştır. Oysa, eski resim öğretmenininde belirttiği gibi, Manning'in resim çizme yeteneği sıfır denecek düzeydedir. Görüşlerine başvurulmuş bilirkişiler desenlerin çoğunun gerçeğe uygun olduklarını belirtmişlerdir.

«Daha sonra bu resim çizme işini farkında olmadan bıraktım» diye söze devam etmiştir. «Herhalde böylece geçiş dönemini atlattım diyordum.»

Manning'in güçleri gerçekten bilimsel bir anlamda ancak 1974 yılında Toronto (Kanada)'da gözlemlenmeye başlamıştır. Aralarında kalımbilimci (Jenetizyen) George Owen, Nobel fizik ödülü sahibi Brian Josephson ve de matematikçi Douglas Dean gibi tanınmış isimlerin de yer aldığı 21 (Lütfen sayfayı çeviriniz)

araştırmacının huzurunda delikanlı Manning, yeteneklerini ispatlamayı başarabilmiştir. Bir yandan, yüksek frekanslı elektrofotografik bir araç yardımıyla kontrol altında tutulmuş olan deneyler sayesinde kişiliğinden intişar eden radyasyonun mevcudiyeti saptanmış, diğer yandan EEG analizi sayesinde de kendisindeki özel bir beyinsel dalganın varlığı su yüzüne çıkarılmıştır.

Bilim adamları jürisinin, Uri Geller'i taklit edemeyeceğine dair tahse girmesi üzerine, o tarihlerde atıl ve kaşık bükmeye de başlamıştır. Birkaç hafta sonra da aynı başarıyı Başpiskopos Athenagoras'ın gözleri önünde göstermiştir; ardından ise aynı olaylara bu kez Cambridge Corpus Christi College Şansölyesi E. Garth Moore tanık olmuştur.

Bugün ise Manning, «psşik konsantrasyon yoluyla madeni objeleri bükmek istemiyorum artık» demektedir. «Bunun birinci nedeni bu tür fenomenlerin gücümü ispatlama vasıtası olmaktan öte bir işe yaramadıklarının farkına varmış olmamdır, zira artık şunu veya bunu ispatlamak zorunda değilim; bir diğer nedeni de, bu tür seansların hazır bulunanlar yanında, ikinci dereceli etkiler uandırılmalarıdır: örneğin 1933 ten Haziran 1974 e kadar hep yanımda bulunmuş olan Prof. Josephson, gördüğü her şeyin gitgide bir hararet bulutunun arasından süzülerek kendisine ulaşır hale geldiğini ve de her şeyin titremeye başladığını ifade etmiştir. Üçüncü nedeni ise, bu alandaki tüm faaliyetim beni durdurmaya zorlamış-

Deney sırasında ortaya çıkan imajlar. Hayat gücü ışınları çok belirgin.

tır. Durmadan Uri Geller ile mukayese edilmekten ve bu mukayesenin de ona karşı kullanılmasından bıktım artık. Ona da, bana da birer «etiket» yapıştırmaya vardılar işi. Şöyle ki, Geller bu işi para için yapmış ve menajerleri tarafından oynatılan kukladan başka bir şey değilmiş, ama Manning ise yeteneklerini bilimin hizmetinde kullanmış, gibi lâflar çıkardılar.

«Ama yine de Geller, bu fenomenlere karşı nice insanın gözünü açacak liyakatı göstermiştir. Ancak olayları sergileyiş tarzı yüzünden birçok insanın şüpheli insanlar haline geldiği de bir gerçektir: Oun yaptığı gibi, herkesin güllü güçlere sahip olduğunu öne sürmek iyi birşeydir; ama bunları kullanma yetkisinin filân kişiye nasip edilmiş olduğunu söylemek hiç de doğru bir şey değildir. İnsanlarda bu fenomenlerin zuhurunu önleyen birçok frenlerin mevcut bulunduğu görüşündeyim. Ama paranormal güçlerini bu hayatlarında geliştiremeyenlerin aynı işi bir diğer hayatında gerçekleştirmesi pekâlâ mümkündür. Gerçekten de reenkarnasyona inanmaktayım.

Kişisel tecrübeme dayanarak diyebilirim ki, bugün yapmama müsaade edilen bu işler, gördüğüm eğitim sayesinde mümkün olmuştur: gençliğimde ne bir yasak, ne de bir tabu tanıdığım. Annem ve babam hiçbir zaman bana şu yapılmalı, şu yapılmamalı gibi olayları bir sınır çizgisiyle ayırmayı talim etmemişlerdir. Her şeyi sınırlandırmayı hedefleyen türden bir eğitimle «bunaltılmadığım» için bugünlere işlenmemiş bireyliğe sa-

hip bir «köylü» olarak geldim, ancak psi potansiyalitemde sınırlanma diye bir şey tanımam.

İngiltere, bir parapsişik için eşi bulunmaz bir ülkedir. Başka ülkelerdekilere oranla çok daha gelişmiş bir fenomen tradisyonu mevcuttur ve bunun sonucu olarak da, İngiliz mantalitesi bu türden süjelere çok büyük bir anlayış ve ilgi göstermektedir. İngiltere'de yaptıklarına ve söylediklerime karşılık olarak pek az sayıda itiraz öne sürülmüştür ama böyle konuşmakla belki de kuru sıkı atmış ol-maktayım, zira benimle aynı görüşte olanlar şüphesiz gelip de bunu yüzüme karşı açık açık ifade etmemişlerdir. Ama gülünç duruma düşürüldüğümü veya sataşma hedefi haline getirildiğimi —ancak hiçbir zaman durum böyle olmamıştır,— yine de pekâlâ farkedebilirdim; bu türden davranışları sadece bazı gazetecilerden görmüşümdür.»

Kendini yeniden yönlendirmiş olgusu, Kaliforniya Üniversitesi'nde Haziran 1977 de David Deamer, Fred Lorenz, Charles Tart ve John Jungerman adlı profesörlerle birlikte gerçekleştirilmiş bir dizi deneylere iştirakiyle somutlaşmıştır. Dağ sıçanı türünden bir hayvanı bitişik odadan etkilemiş ve böylece içinde koştugu çaraktaki turlarının sayısını artırmayı başarmıştır. Bilginler onun, görmediği halde hayvan üzerine kendisini kontrole ettiğinde tur sayısının gerçekten arttığını saptamıştır. Buna benzer denemeler bir akvaryumdaki kırmızı balıklar üzerinde de yapılmıştır. Bitki tohumları üzerinde yapılmış deneylerde ise, to-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

humların çimlenmesini hızlandırabilirdiği veya yavaşlatabildiği gözlemlenmiştir.

1978 de San Antonio (Teksas)'da katıldığı araştırma çok daha az klasik sayılacak bir örnektir. Dr. John Kmetz'in kontrolü altında yapılmış bir deneyde, bir deney kabının içindeki kanserli hücrelerin gelişmesini yavaşlatmayı başarmıştır. Söz konusu doktor, «deneylerin % 60 ında olumlu sonuç elde edilmiştir» şeklinde konuşmuştur.

«Hayvanlar, tohumlar veya kanserli hücreler üzerindeki etkinliğim, onlardaki direnme gücünü artıran bir enerji transferini başarabilmemden ileri gelmektedir. Aynı etkinliği insanlar üzerinde de gösterebilmekteyim» demektedir İngiliz şifacı.

Amerika'daki çalışmalarına bugün son vermiş durumdadır. «Gerçekten bir deneyin istenen sonuca ulaşabilmesi için aylarca veya haftalarca uğraşmak gerekmektedir. Oysa günlük faaliyetlerim yüzünden, Londra dışında üç haftadan fazla kalmam mümkün olmamaktadır.»

Belki de, bunun nedenini biraz da, yayınladığı ikinci kitabında, yani *In the Minds of Millions'*unda aramak gerekecektir. Nitekim *The Link*'in (15 dile çevrilmiş bir otobiyografi olan «*Bu güçlerim nereden kaynaklanmaktadır*» adlı eseri) sağladığı başarıdan sonra Manning, 1977 de Amerikalı bilim çevrelerine karşı çok ağır bir eleştiri yöneltmiş ve duyular ötesi algılamanın espionaj konusunda sağlayabileceği sonuçları inceleyen askeri güvenlik servisleri tarafından nasıl sıkı bir gözetim altında tutulduğunu ifşa etmiştir.

Bugün artık kend'ni tamamen parapsişik şifa uygulamasına vermiş bulunan Manning, kısa zaman önce, kan numunelerindeki enzim oranını düşürebildiğini ispatlamıştır; bu sonuç, Rein, Chapman, Gregory adlı doktorlar ile Ellison, Hasted ve Byers - Brown adlı profesörler tarafından da onaylanmıştır.

Yeni Zelanda'daki son turnesi sırasında mahalli radyo ve televizyon yayınlarını engelleyebilmiştir. Felçli bir omuzun, ümitsiz bir sağırlığın ve çok kötü durumdaki bir gözün şifa buluşunu seyirciler açıkça izlemişlerdir. Şifa vereceği nokta üzerine kendini güçlü bir şekilde konsantre etmek için Manning, ellerini önce hastanın omuzları üzerinde, sonra karnının ve sırtının üzerinde, daha sonra da bedenden 10 cm uzaklıkta gezdirmektedir. Kısırlığa karşı yapılmış bu tip bir operasyondan sonra kendisiyle görüştüğümüz Christine adlı hasta, organizmasında önce bir «ağırılık duygusu» belirmediğini, ama hemen ardından da ferahlığa kavuştuğunu belirtmiştir.

Manning, önümüzdeki haftalarda bu kez ıstırap giderme amaçlı bir deneye girişecektir. Doktorlardan oluşmuş bir ekip ile birlikte ilaçla tedavinin etkisiz kaldığı bazı hastaların acılarını dindirmeye çalışacaktır.

«Görüyorsunuz ya.» diye tebesümle sözlerini sürdürmüştür. «Böylesine sonuçlara ulaşabilmesi için insanın, kendini bir *prima donna* gibi görmesi, bir bakıma yenilmez armada gibi hissetmesi ve kendine büyük bir güven duyması gerekmektedir, aksi takdirde bu iş yürümez.»

(NOSTRA, Sayı: 411, S. 15-17)

Krişnamurti ve Rüyalar

• Çintay Göksu •

Daha önceki yazılarda Krişnamurti'nin düşünce yapısı ve bunun üzerinde temellendirilmiş pratikleri üzerinde durmuştuk. İnsanın özgürlük problemi üzerinde hiçbir mistikte rastlanmayacak kadar bol bol konuşan Krişnamurti sonuçta insanın, geçmişi ve bu geçmişle belirlenmiş geleceği tarafından tutsak edildiğini ve ancak bunların üstüne çıkabilmiş insanın özgürlüğüne kavuşacağı gerçeğine varıyordu. Sözelimi insan «param olsa da rahat etsem» diye düşünürse artık o soyut bir para kavramı tarafından yönetilir hale gelir. Bu nedenden böyledir? Çünkü çocukluğundan beri içinde yaşadığı toplum, kültür, edebiyat, sinema, basın vs. sürekli propagandasıyla onun beynini yakamış ve bu fikri benimsetmiştir. O, bu fikri bir self-propagandayla kendi içinde de devam ettirerek tutsaklığını pekiştirir. Bu konuya «para»dan bütün öteki konulara genelleştirirsek Krişnamurti'nin düşünce yapısının ana fikrine varabiliriz. İnsan isteklerinin tutsağı olmuştur. Bu konu zaten bütün spiritüel disiplinlerde merkezi bir tema olduğundan yeni birşey olmadığı söylenebilir. Bu istekler daha sonra kişinin düşünce yapısı içinde fantaziler olarak devam eder. Bakışı artık bozulmuştur: Etrafındaki şeyleri olduğu gibi göremez, çünkü onları olduğu gibi değil de, kendi hastalıklı zihni tarafından çarpıtılmış ve bozulmuş olarak algılar. Zihni, «tatmin edilmemiş» olduğu konuların peşinde koşarak şimdinin dışında yaşar. Dolayısıyla onun görmediği, yemediği, hissetmediği veya uyurgezer bir biçimde yarı uyanık yaşadığı veya kısaca yaşamadığı bile söylenebilir. Mistik bir bakış açısından da Krişnamurti'de birlik fikrine rastlamıştık. İnsanın canlı ve cansız evrenle hakiki birliği bozulmuştur. Kendini bir ben olarak duyar, parçalanmış ve bölünmüştür. Krişnamurti'de bütün olumsuzlukların kökensel nedeni bu birlik halinin kaybolmasıdır. Ben ve ben-olmayan tarzında ikiye bölünmüş yapıntı bir dünyada yaşayan insan bu bölünmüşlüğü bütün herşeye bulaştırır ve sevgiyi de gerçekleştiremez.

Krişnamurti'nin rüyalar hakkındaki görüşü bugünün modern rüya teorilerinin benzeridir. Bu hem şaşırtıcı hem de değildir. Şaşırtıcı oluşu genellikle eski mistiklerde rüyalar konusunda tutarlı fikirlere rastlanmayışı ve Krişnamurti'nin Batı'da gelişen anlayışın tamamen dışında yaşamasıdır. Şaşırtıcı olmayışı ise, hangi yoldan gidilirse gidsin eğer ortada bir gerçek varsa ona ulaşmanın kaçınılmaz oluşudur. Krişnamurti'de de rüyaların iç dünyamızı yansıttığı fikri korunmuştur. Fakat rüyaların yorumlanmasının gereksiz olduğu düşünce-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

siyle Batı anlayışından ayrılır. Batı'da ve Krişnamurti'de İdareci bir plan fikri mevcut olmadığından her şey, örneğin rüyalar, kişinin kendi içinde olup biten ruhsal süreçler olarak düşünülür. Batılı yorumcular için bu pratikte bir problem teşkil etmez, çünkü İdareci plan tarafından da verilmiş olsa, varlığın kendi iç probleminin sırf bir yanısı da olsa yorumlama ve rüya mesajını almak temel yaklaşım olduğundan vermiş bir çalışma yapılmış demektir. 1950'lerde ortaya çıkan ve bugünkü iyice tutarlılaşmış rüya yorum anlayışı dışında kalmış olanlar, sadece ortodoks Freud'cu ve Jung'cu dogmatik bir azınlık grubudur.

Krişnamurti ve Rüyalarda Sembolizm. Rüya yorumuyla ilgili hiçbir pratik problem kalmamasına karşılık rüyalarda ortaya çıkan sembolizmin nedeni hâlâ açıklanamamış bir fenomen olarak kalmaktadır. Neden rüyalar semboliktir? Freud'un önerisinde a) yasak olan duygu ve düşüncenin egonun sansürü yüzünden kılık değiştirmesi nedeniyle mecburî bir sembolizasyon olduğu, b) rüyanın anlatımını görsel imgeler kullanma yüzünden sembolikleştiği fikri vardır. Rüya hakkındaki görüşler durulup, tutarlılaşırken bu fikir değerini kaybetti. Jung, eski bir arşetip ve kollektif bilinçaltı ile açıklamaya çalışmıştır. Yeni anlayışta sembolizmin, rüya içindeki fikri anlatmaya en elverişli enformasyon simgesi olması düşüncesi egemendir. Rüya gören zihin, bu fikri ifade edecek sembolü genellikle kişinin geçmişinden analogik (benzeşime dayanan) bir bağlantı kurarak alır. Fromm (1), uyanırken bilmediğimiz bilinçaltının durumu gibi, uyurken de rüya gören zihnin bilince yabancı olduğu fikriyle bu konuyu dolaylı olarak açıklamak ister. Yani uyurken bilinçte ve bilinçaltında olan (bilinemez olan) uyanık haldeki durum birbirinin tersidir. Fromm, rüya sembolizminin mekanizmasını bu şekilde açıklama yoluna gitmek niyetinde değildir ama bu fikir pekâlâ bu amaçla ele alınabilir. Yani, bilinç ve bilinçaltı birbirine yabancıysa farklı dillere ve anlatım biçimlerine sahip olacaklar ve birinden ötekine bakınca kullanılan dil sanki sembolikmiş gibi görünecektir. Fakat kolaylıkla anlaşılacaktır ki, İdareci bir plan kavramını ithal etmeden rüya sembolizmini tam olarak açıklamaya imkân yoktur. Fakat bu konuyu burada tartışamayız (2).

Krişnamurti rüya sembolizminin kökeni olarak, insanın herşeyini sembollerle ifade etme alışkanlığını alır. İnsanın, eşyanın mahiyetiyle doğrudan temassızlığı yerini, kendisi sembollerden ibaret olan düşünceler ve soyutlamalara bırakmıştır.

«...Dilin kendisi bir semboldür ve biz sembollere alışmışız: Ağacı, ağacın sembolü olan bir imaj olarak; komşumuzu onun hakkındaki imajımızla görürüz. Açıktır ki insan için en güç olan şey, herhangi bir şeyi, hepsi sembol olan imajlar, fikirler önyargılarla değil, doğrudan görebilmektir. Ve rüyalarda da

böyle semboller büyük rol oynar ve bunda büyük aldanma ve tehlike vardır. Her ne kadar sembolik olduğunu anlasak ve şifresini çözmeye çalışsak da, rüyanın anlamı her zaman açık değildir bize... Biri sizin canınızı acıtırsa hiç de sembole ihtiyacınız olmaz. Bu doğrudan bir iletişimdir. Bu çok enteresan bir noktadır: Zihin şeyleri doğrudan görmeyi, sembol ve kelime olmadan kendisinin farkında olmayı reddeder... Böylece bir semboller içinde yaşarız ve rüyalar da bu sembolik prosesin bir parçasıdır... Rüyalar doğal olarak sembolik olmalıdır, çünkü uyanırken doğrudan algı ve tepki gösterme yeteneğimiz yoktur...» (3).

RÜYALARIN NEDENİ

Krişnamurti rüya oluşumunu günlük faaliyetin uykudaki bir devamı olarak görür. Ona göre, rüyayı oluşturan temel mekanizma beynin düzensizliğe katlanamamasıdır. Gün boyunca ortaya çıkan düzensizlik ve problemlerin kişinin sırtında taşınmaya devam etmesi rüyaların nedenidir. Böylece Krişnamurti, Batı psikolojisinin birçok okuluyla aynı fikirdedir. Rüyalar kişinin duygusal problemleri için çözüm arar, deşerj imkânı sağlar. Kişi bunlara bakarak kendisinin farkında olmadığı ama bir gerginlik kaynağı olan problemlerinin ne olduğunu öğrenme imkânına kavuşabilirdi. Rüyalarımızın çoğunluğunu bu kategoriye sokmak mümkün olduğundan ve bu anlayış bize tebliğlerde verilen bilgilerle, deneysel ve gözlemsel verilerle çakıştığından yüksek bir güvenilirliğe sahiptir. Krişnamurti beynin verimli ve etkili çalışmasının ancak bir düzenle mümkün olduğunu ve uyku sırasında bunu içgüdüsel ve otomatik olarak yaparken bir olgunun dışardan rüya olarak gözlenebileceğini söyler (hatta olgunun dışardan rüya olarak gözlenebileceğini söyler (hatta ona göre rüyalarda geleceğe ilişkin bilgilere de rastlanabilir, çünkü uyku halinde beyin daha duyarlıdır ve bu daha fazla algılama demektir). Eğer günümüzü o günle beraber bitiremezsek beyinde bir sükunet oluşmaz ve bu huzursuz beyin rüyayla bunu yatıştırmaya çalışır:

«...Günlük yaşam uykuda devam eder çünkü günlük faaliyetlerde düzensizlik, çelişki ve uyumsuzluk vardır. Gün boyunca düzen sağlarsanız, beynin de bunları uykuda düzenleme gereği kalkar. Bilm'yorum hiç farkettiler mi bir probleminiz olup üzerinde gün boyunca düşününce gece de uyku sırasında devam ettiğini. Kaygılısınız, ertesi gün uyanınca yine problem kafanızda ve hâlâ onunla birliktesiniz, gene geceye taşırırsınız onu. Kemiği kemiren bir köpek gibi. Ondan sonra bu tükenmeden sonra belki taze bir şeye, sonuca ulaşırsınız. Fakat

(Devamı 27. Sayfada)

Ruhçuluğun Cevabı

• Sadı ÇAYCI •

İSTANBUL'da yayınlanan «SAÇAK» isimli aylık düşünce ve kültür dergisinin AĞUSTOS 1985 tarihli 19. sayısında, (sayfa: 19 vd.) «Kur'an ve Bilim» başlığı altında, Ender HELVACIOĞLU tarafından yazılmış bir yazı yayımlandı. Evreni ve dolayısıyla bilimi sadece beş duyu ile algılanabilen madde ortamı olarak algılayan çevrelerin ortak düşüncelerini yansıtan bu yazıda, özet olarak şu hususlar belirtiliyor:

1. Zafır, Sızıntı, RUH VE MADDE gibi sözde bilim dergileri, yüz yılların ötesinde kalmış ve yanlışlığı pozitif bilimlerce yüzlerce defa kanıtlanmış bazı dogmaları bilim diye yutturmaya çalışmaktadır.

2. Bilim ile din birbirine taban tabana zıttır.

3. Bunu ispatlamak için Kur'an ayetlerinin incelenmesi yeterlidir.

4. Kur'an'a ufak bir göz atış, bu eserin, o çağın erismiş olduğu bilimsel bilgi düzeyinin bile yer yer gerisinde olduğunu. Muhammed'in bir çöl toplumu tüccarı ve avdını olarak öğrenebildikleri ile sınırlı olduğunu kavramak için yeterlidir.

5. Kur'an'ın büyük bir bölümü Tevrat ve İncil'den aktarmadır.

6. Kur'an'ın aktardığı evren modeli, o gün için doğruluğu tartışılmayan, Antik Yunan'da geliştirilmiş ve BATLAMYUS'ta son hâlini almış olan modeldir. BATLAMYUS, dünyanın evrenin merkezinde ve hareketsiz olarak bulunduğu bir evren modelini kabul etmiştir.

7. O döneme kadar ancak dünya dışında beş gezegen keşfedilebilmiş olduğu için, güneş ve ay dahil yedi katlı gökten oluşan bir evren düşünülümüştür.

8. Kur'an'a göre evren, Tanrı tarafından altı günde yaratılmıştır. Oysa evren milyarlarca yıldır hâlâ sonuçlanmamış bir evrim süreci içindedir.

9. Kur'an'a göre, önce arz, sonra arzın üzerindeki, en sonunda da gökler, yedi aşk olarak yaratılmışlardır. Oysa bugün genellikle kabul edilen, Büyük Patlama «Big Bang» teorisidir.

10. Yaradılış fikrinden hareketle oluşturulan tüm evren modelleri, evrenin durağan bir yapıda olduğunu kabul ederler. BATLAMYUS'un ve dolayısıyla Kur'an'ın savunduğu evren modeli, durağan bir evren modelidir. Oysa bugün geçerli olan dinamik evren modelidir.

11. Kur'an'a göre yıldızların ışığı Allah'tan gelir. Oysa astrofizik bu konuyu çoktan izah etmiştir.

12. Kur'an'ın durağan evren modeline göre yıldızlar ebediyen bozulmadan kalacaklardır. Bu ise bilimsel gerçeklere aykırıdır.

13. İnsan müstakil olarak yaratılmamış, daha ilkel bir yaratıktan, (maymundan) evrim yoluyla türemiştir. Hayat güneşten doğmuştur. Cansız modellerden, çeşitli kimyasal reaksiyonlarla canlı maddeler türeyebilir.

14. Bir insanın her hücresi, içinde 100.000 kelime bulunan en aşağı 10.000 kitap, ya da 24 ciltli 2500 ansiklopedinin içerdiği bilgi kadar bilgi içermektedir.

15. İnsanla maymunu sadece bir amino asit kombinezonu ayırmaktadır.

16. Yazıda bu ana noktalardan başka, —yazıdaki tercümeleri ile—: «Dişinin gebe kalması ve doğurması ancak O'nun bilgisine göredir. Bir canlıya ömür verilmesi de, ömürden azaltılması da kitapta yazılıdır», «İnsan nereden yaratıldığına bir baksın. Atılan bir sudan yaratıldı. O su, omurga kemikleri ile göğüs arasından çıkar», v.b. bir kısım ayetlere tamamen ilgisiz ve bilgisiz yorumlar getirilmiştir.

Bu araştırmanın amacı, polemik yaratmak değildir. Ancak, aynı görüş ve düşünceleri paylaşan, yahut bu konularda kafasında soru işaretleri bulunan kesimlere, bir parça olsun açıklamalarda bulunabilmektir.

1. Katı dinsel görüş ve ilkelere hiç düşünmeksizin kendisini kaptırmış bir kısım kişilerin, sonuçta dogmalara saplanıp kaldıkları doğrudur. Bu ise sonuç itibarıyla kuşkusuz bilim ve düşüncenin dondurulması anlamına gelmektedir. Ancak bu ne kadar sakıncalı ise, evreni ve olguları sadece beş duyu ve madde ile sınırlı gerçekler olarak kabul etmek de o kadar bilimselliğe aykırıdır. Düşüncenin, bilimin ve gerçeklerin sınırı yoktur, olamaz.

2. Orjinal hali ile din dogmatik değildir. Tersine bilimseldir. Ne var ki, konuların ve kuralların aslını araştırmak ve kavramaktan aciz kalan topluluklar içinde, gerçekten de sonuçta bilimsel düşünce ve sonuçları dahi reddeden bir tablo ortaya çıkmıştır.

3. Kur'an ayetleri şayet tarafsız ve bilimsel bir zihniyetle ve de özellikle iyi niyetle incelenirse, kim tarafından yapıldığı belli olmayan tercümelemelerden değil, ehliyet sahibi kişilerce yapılmış ve en az bir kaç değişik tercüme metni incelenerek ve karşılaştırılarak ele alınır sa, bir amaç olarak değil, ama insanları insan tarafından uydurulmadığına inandırma aracı olarak, çağının çok ötesinde ortaya çıkarılabilen yahut hâlâ açıklanamamış bilimsel gerçeklerin nasıl çeşitli ayetler arasına ustalıkla serpiştirildiği gözden kaçmaz. Örnekler vereyim isterseniz:

«Yer, onları sarsmasın diye onun üstünde dağlar yarattık...» (Enbiya 21/31)

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Acaba bilim adamları, dağların sadece süs ve tesadüf olmadığını, şayet dağlar ölmeseydi, karalar eşit yükseklik ve yoğunlukta olsa, yer yüzü dengesi ve karaların istikrarı açısından ne gibi sonuçlar meydana geleceğini hiç düşündüler ve araştırdılar mı?

«Rabb'in yanında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.» (Hac, 22/47)

«Allah yaratma işini gökten yere düzenler. Ruh sonra sizin saydığınız yıllardan bin yıl kadar süren bir günde O'na çıkar.» (Secde, 32/5)

«Melekler ve ruh, miktarı elli bin yıl süren bir günde O'na yükselebilir.» (Meâric, 70/4)

Dünyadaki zaman ölçüsünün, evrenin diğer bölümlerinde aynı olmadığı, yani zamanın izafi bir kavram olduğu, bu ayetlerdekenden daha veciz bir şekilde açıklanabilir mi?

«Ey cinler ve insan topluluğu. Göklerin ve yerin bucaklarından geçip gitmeye gücünüz yeterse geçin gidin. Ancak kudretle geçebilirsiniz.» (Rahman, 55/33)

Bu ayette açıkça, değil uzay yolculuğunu, evrenler arası yolculuğun bile mümkün olduğu, ancak bunun için özel bir enerjinin bulunması gerektiği anlatılmaktadır.

«Süleyman kendi cemaatine, 'ey cemaat.. Onlar müslüman olarak buraya gelmezden evvel Melike'nin tahtını hanginiz bana getirir?' dedi Cinlerden bir ifrit, 'sen makamından kalkmadan evvel onu sana getiririm. Ve bunun için kuvvet ve emniyetim vardır.' dedi. Kendinde Kitab'dan bir ilim olan zat, 'ben onu, gözümlü yumup açıncaya kadar sana getiririm.' dedi...» (Neml, 27/38 vd.)

Gecmiş yıllarda kurqu bilim olarak izlediğimiz Uzay Yolu isimli TV dizisindeki «sınlama» olarını ne kadar hatırlatıyor, bilim adamlarına bir araştırma hedefi gösteriyor değil mi?

Bu konuda daha pek çok örnek verilebilir. Ancak, bu yazının çerçevesini ve hacmini aşar.

4. Kur'an, orijinal halyle gerek Tevrat, gerekse İncil'in esaslı noktalarını aynen tekrar eder. Esasen aynı kaynaktan onların devamı olarak indirilmiştir. Ancak, o metinlerde zamanla oluşturulan hataları düzeltmiştir. Zaman zaman aktüel hale geldiği için, ilk nazarda basit de görünse, Nuh'un gemisi konusundan örnek vereyim. Tüm diğer kitaplı dinlerin mensupları, (Yahudiler ve Hıristiyanlar) Hz. Nuh'un gemisi'ni Ağrı dağında arar dururlar. Oysa bakınız Kur'an ne diyor bu konuda:

«Ey arz, suyunu yut ve ey gök tut... denildi. Su azaldı, iş bitirildi. Gemi Cudi'ye oturdu.» (Hud, 11/44)

İman esasları, Allah'ın birliği konusundaki düzeltmeleri ayrıca saymaya gerek görmüyorum.

5. Kur'an'daki evren modelinin, merkezi dünya olan hareketsiz evren modeli ile hiçbir ilişkisi yoktur :

«Biz hakikaten Ademoğullarını bir izzet ve şerefe mazhar kıldık... Onları, yarattıklarımızın birçoklarından üstün kıldık.» (İsra, 17/70)

Demek ki, bir defa insan sanıldığı gibi evrendeki en üstün varlık değildir. Ancak bir çok varlıklardan biridir. Dünyada, beş duyumuzla algılanabildiği kadarıyla insandan üstün varlık yoktur. Şu halde maddeci görüş ölçüsüne bağlı kalsak bile, başka alem-dünyalarda, daha üstün varlıkların bulunduğu Kur'an'da ifade edilmektedir. Gerçekten:

«Gökleri ve yeri ve bunların içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerindedir.» (Şuara, 42/29)

«Sûra üflendiği gün göklerde ve yerde bulunan kimseler hep korku içinde kalır.» (Neml, 27/87)

Kur'andaki evren modeli hareketsiz de değildir:

«Geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yaratan O'aur. Bunların her biri bir yörüngede yürümektedir.» (Enbiya, 21/33)

«Sen dağları görür, onları yerinde durur sanırsın. Halbuki onlar bulut geçer gibi geçer gider.» (Neml, 27/88)

Dünyanın evrenin merkezi olması bir yana, bir tek evren dahi artık anlamsızdır, birden çok evren vardır:

«Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kaadir değil midir? Elbette kaadirdir...» (Yasin, 36/81)

6. Kur'andaki yedi kat gök terimi, güneş ve gezegenlerinden oluşan basit bir evren modelini değil, güneş sisteminin de dahil bulunduğu yedi ayrı âlemden oluşan bir evren sistemini anlatır. Görünen yıldızları içeren âlem, dünyaya en yakın gök olarak kabul edilir:

«... Biz, en yakın göğü lambalarla ve koruma ile donattık.» (Fussilet, 41/12)

7. Kur'an'a göre önce arz, sonra arzın üzerindeki, sonra da gökleri yaratılmıştır:

«O, gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları altı günde yarattı...» (Secde, 32/4), «Allah, yaratma işini gökten yere düzenler...» (Secde, 32/5)

Görülüyor ki, bütünden parçaya, temelden teferruata doğru bir yaratma süreci vardır. Önce sahne oluşturulmakta, sonra oyuncular yerini almaktadır.

8. Kur'an'da gök terimi ile bir âlem, bir evren anlatılmaktadır. Yukarıda da belirttiğim gibi, bir evren değil, birden çok evren ve âlem vardır. Bu anlamda, «büyük patlama - big bang» teorisi Kur'an'a yabancı değildir:

«Göğü kendi ellerimizle-kudretimizle yaptık ve biz onu genişletmekteyiz.» (Zâriyat, 51/47)

9. Allah, bildiğimiz ve bilmediğimiz her şeyin yoktan varedeni ve ilk sebebdir. Bu geniş anlamıyla, elbette yıldızların ışığı da sonuçta (Lütfen sayfayı çeviriniz)

O'ndan gelir. Ancak sözü geçen yazıda mecaz olarak verilen Nur suresi ayetlerinin dar anlamda bu konu ile ilişkisi yoktur.

«Allah, göklerin ve yerin nûrudur...» (Nur, 24/35) ayetini, «Allah, bildiğimiz ve bilmediğimiz âlemlerin - evrenlerin ve yerin yaratıcı temel enerji kaynağıdır...» şeklinde anlamak, ayetlerin gelişine ve devamına daha uygun düşmektedir. Kesinlikle doğrudan yıldızlarla ilgili bir anlatım yoktur.

10. Değil yıldızlar, evrenler bile mutlak anlamda ebedî değillerdir :

«O, herşeyden öncedir. Kendisinden sonraya hiçbir şeyin kalmayaacağı sendur...» (Hadid, 57/1 vd.)

«Yıldızların ışığı silindiği zaman...» (Mürselat, 77/8)

«Yıldızlar kararıp döküldüğü zaman...» (Tekvir, 81/2)

«Yıldızlar etrafa saçıldığı zaman...» (İnfitar, 82/2)

Bunlar ve burada ancak metni uzatacak diğer ayetler, yaratılan her şeyin bir sonunun (mutlak anlamda), bulunduğunu göstermektedir.

Kur'an'da ebedî düzen ve süreklilikle ilgili ayetler, her şeyin bir düzen ve yönetim dahilinde mükemmel işleyen sistemlerden oluştuğunu göstermeyi amaçlamaktadır. Dünyanın, ayın, güneşin hareketleri gibi. Nitekim, en modern saatler bile şaşmakta, ama yıllarca süren örneğin belli bir kuyruklu yıldızın ne yörüngesi, ne de seyahat süresi değişmemektedir.

11. Eğer insan maymundan meydana gelmekte ise, yeryüzünde halen maymun bulunduğuna göre, maymun ve insan arası varlıkların da halen mevcut bulunması gerekir. Kur'an'da, ceza olarak insanların maymun yapıldığına dair ayetler vardır: Bakara, 2/65, A'raf, 7/166. Hatta, başka hayvanlara dönüşme de mümkün olmuştur: Maide, 5/60. Ancak, ruh ve beden kavramlarını kavrayamamış yahut kabul etmemiş kişilerin aradaki inceliği anlamaları da beklenemez. «Bedenlenme» konusunun etüd edilmiş olması gerekir. Bu dönüşmeler, ruh ve beden ilişkisi çerçevesinde geçici süreçlerdir. Otobüs şoförü olan bir şahsa, büyük bir kaza yapması, suç işlemesi sonucu, sürmesi için belli bir süre otomobil verilmemesi gibi. Yani, sorumluluk azaltılmakta, kuşkusuz olanaklar da kısıtlanmaktadır.

12. İnsanla maymun arasında sadece bir amino asit kombinezonu farkı olduğu, bir insanın her hücresinin, içinde 100.000 kelime bulunan en aşağı 10.000 kitap, yahut 24 ciltlik 2500 ansiklopedinin içerdiği kadar bilgi içerdiğini kabul edip, bu mükemmel düzenin ve bilginin «sahipsiz ve «tesadüfi» olduğunu kabul edecek bir zihne sahip kişiye söyleyecek herhangi bir sözüm yoktur.

(Devamı 25. Sayfada)

Hava Kuvvetleri ve Polis UFO Yatağı Yli-Li'de Devriyede

Oulu «IS» dün akşam Laponya Hava Kuvvetlerine bağlı iki avcı uçağı ve polis, Oulu kentinin doğusunda Yli-Li Leuan Köyü'ndeki UFO yatağında devriyede idiler. Yli Li dördütlü çiftçi Veikko Nikkinen ve sekiz çocuklu ailesi bu hafta boyunca akşamları evlerinin yakınlarında göğün batısında uçan garip cisimlerini izlediler. Dün akşam da acaip cisimlerin dördüncü kez gözükmeleleri üzerine gözlemlerini polise bildirdiler.

Yöreye, tanımlanamayan uçan cisimler teşhis etmek üzere gönderilen Laponya Hava Kuvvetlerine bağlı iki avcı uçağının yanısıra polis devriyeleri de gelmiştir.

Polisler olay mahalline saat 20'yi biraz geçe yetişinceye kadar, saat 18.30'da, başlamış olan UFO oyunu sona ermişti.

— Bu uçaklar onu ürktütüp kaçırdı, diyor çiftçi Veikko Vikkinen.

— Önceleri böyle şeylerin olabileceğine hiç inanmadım ama şimdi inanmak zorundayım.

— Hafta başından az sonra düzenli olarak belirdiğinde, çocuklar ona bakmak için beni de ikna ettiler. Orada, her akşam 3-4

km. ötede göğün batısında kararlı biçimde havada süzülüp durdu. O, arasıra ayrı başka küçük cisimlerde gönderen üst tarafı koyu herhangi bir cisimdi.

—Rengi yeşilden maviye ve ateş kırmızısına değin değişiklik gösteriyordu. Şekli armutu andırıyordu. Çiftçi Nikkinen gözlemi böyle tasvir ediyor.

— Perşembe akşamı her zamankinden daha erken bir vakit çıkageldi. Ancak üstünde uçak bulunduğında aniden görünmez olup kayboluverdi. Hava Kuvvetlerine bağlı uçaklar gerçektede UFO'yu farkedemediler. Ayın donuk, titretilmiş parıltısı atmosferin üst tabakalarında ışıklı fenomenlere neden oluyorsa da toprağa yakın gözükerek uçan böylesi fenomenler söz konusu olamaz.

Yine de çiftçi Veikko Nikkinen kendinden emin, ışıklı fenomenler filan değil de, cisimler vardı diyor.

KAYNAK: ILTA SANOMAT Gazetesi. 8 Şubat 1985/Cuma tarihli nüshası

ÇEVİREN: LEVENT URAL

«Ruhî varlık fizik varlığı kendi iradesine göre ve ilâhî iradenin istikametinde ne derece yüksek kombinasyonlar halinde tertip ve tanzim edebilirse ve onlardaki enerjîyi kullanabilirse, varlık o derece mütekâmilirdir.»

S.P.

Spirit Aktialite

ŞÜKRAN

● Betty Garrison

20 Mart 1967'de kocam Fred Jones Vietnam savaşında öldürülmüştü. Ertesi sabah 7 sularında haberini aldım. Aklıma gelen ilk şey yakında birini daha doğuracağım çocuklarımız olmuştu. 15 yıllık evliliğimiz boyunca her bakımdan Fred'e bağımlı olarak yaşamıştım.

Ölüm haberini aldığımız akşam uyuyabilmem için doktor bana bir uyku ilacı vermişti. O gece anılarımı: iyice canlanmasın diye üst kattaki yatak odamıza çıkmamış, aşağıda (kocamın sağlığında oturup TV izlediği) sofa üzerinde uyumayı tercih etmiştim.

Sofaya uzanmış tam dalmak üzereydim ki, birinin omuzuma dokunduğunu hissettim. Döndüm baktım, orada kocam ayakta duruyordu. Aklıma ilk anda yatmadan önce aldığım uyku hapının bir hatásınasyona neden olabileceği geldi. Fred'in bana birşeyler söylemekte olduğu ya da söylemek istediği besbelliydi. Ama bir türlü anlayamıyordum. Gözlerim uykuluydu ve her şey sis içindeydi.

Fakat tüm gücümü toplayarak ne demek istediğini anlamaya çalıştım. Benim bilmem gerekli olan bir takım evrakı nereye koymuş olduğunu söylemeye çalışıyordu. Kezâ benim artık üzülmememi, zira kendisinin bana bakmaya devam

edeceğini de sözlerine ilâve etmişti. Sonra dalmışım.

Ertesi sabah gördüklerimin hepsini hatırlayarak uyandım. Kızkardeşim Wanda'dan Fred'in yerlerini tarif ettiği kâğıtları aramasını istedim. Hepsini elleriyle koymuş gibi buldu çıkardı. Eğer o gece Fred gelip de bana onların bulunduğu konuyu söylememiş olsaydı, bulabilmemiz hemen hemen olanaksızdı.

Bir yıl kadar sonra Norman Garrison adında çok iyi bir adamla tanıştım. Beni ve çocuklarımı çok seviyordu. Evlenmek istiyordu ama ben razı olmuyordum. Sanki eski kocama ihanet etmiş olacaktım gibi geliyordu... Çocuklar Norman'la evlenmemizi çok istiyorlardı, çünkü onu çok seviyorlardı. Her ne zaman bir araya gelsek evlenme yüzünden tartışmaya girmekten kendimizi alamıyorduk. Sonra Haziran 1968'de bir gece Norman'a artık birbirimizi görme-yeceğimizi söyledim.

O gece gittim, yatak odasına uzandım. O kadar fena halde ağlıyordum ki, Norman'ın yanına geldiğini bile duymamışım. Bana sarıldı. Yaş dolu gözlerimle perdeleri kapalı pencereye doğru bakıyordum. Birden pencerede, üzerinde eski giysiler olduğu halde Fred belirdi. Birden ürkmüştüm ama Fred'in Norman'la olan ilişkimizi normal karşılamışçasına başını olumlu anlamda aşağı yukarı sallamasıyla rahatladım. Bana Nor-

manla evlenip, mutlu olmamı söyliyordu.

Ertesi ay evlendik ve o gün bu gün mutluyuz. Kendisinin rızası olmadan hiç bir şekilde evlenmeyeceğimi Fred çok iyi biliyordu. Bu nedenle geldi ve buna rızası olduğunu bilirdi. Bu şekilde hepimiz buraya kavuşmuş olduk. (FATE'den)

«Baba, Korkuyorum»

● *Alma Allen*

Küçüklüğümde babam Jack Hanscom sık sık beni Winterport, Maine'deki ilginç yerlere götürür götürürdü. Hiçbir zaman araba kullanmayı öğrenmemişti. Charlie isimli çok hızlı koşan bir atı vardı. Pırıl pırıl simsiyah bir attı.

12 yaşına geldiğim zaman annem babamdan ayrıldı. Annem, babamı Maine'de bırakarak New York'daki ablası Elizabeth'in yanına gitti. Ondan sonraki 5 yıl içinde o kadar çok yer değiştirdik ki babam bir türlü bizi bulamadı. Sonunda annem Henry Mault isimli bir adamla evlendi. Üvey babamın evi New York Hilton yakınlarında bir yerdedi. Bu güzel evde ben kız kardeşimle koridorun sonundaki odada yatıyorduk.

Doğrusu üvey babama kısa zamanda ısınmıştım. Kısa zamanda

bir sürü yeni ve ilginç insanla tanışmış, yeni yeni yerlerde gezmiştik.

Zaman zaman asıl babamı uzun süreler aklımın ucundan bile geçirmemiş olmaktan dolayı utanmıyordum değilim.

1938'de bir gece uykumdan bir sesle uyandım. Ortalıkta çıt yoktu, ama korkunç bir sessizlikti bu... Kardeşime seslenmek istedim, sesim çıkmadı. Aksine korkudan donakalmış etrafı dinliyordum.

Tekrar bir ses işittim. Koridorda gezinen ayak sesleri... Gidip gidip geliyor, yattığımız kapının önünde duruyor, bekliyordu... Ağzım, dilim, damağım korkudan kurumuş. Sesim soluğum kesilmişti. Sanki kalp atışlarım durmuştu.

Ashında onun kim olduğunu biliyordum. Son bir gayretle kendimi toparlayarak, hırıltılı bir sesle «Baba korkuyorum. Lütfen içeri geime. Çok korkuyorum» diyerek bağırdım. Sonra biraz rahatlar gibiy oldum. Yorganı başıma çektim. Dalmışım, ama dalmadan önce «Baba, seni seviyorum» dediğimi hatırlıyorum.

İki gün sonra annem erkek kardeşimden bir telgraf aldı. 21 Eylülde babamı ölü olarak bulduğunu yazıyordu. Bu tarih benim koridorda o esrarengiz ayak seslerini işittiğim geceydi. (FATE'den)

«İnsan ruhu ancak şuurun ihtiva ettiği kudretler nisbetinde bir maddî mekânın hakimi durumuna geçer.»

S.P.

SÖZE GELENCER

Mehmet SANCAR

Sekizinci Adem Kuşağının Gerisindeki İzler

Sizlere, bu sayfalarda, «*Spiritüel Yorum*» köşebaşlığı altında, zaman zaman bazı spiritüel görüş ve düşüncelerimizi aktarmak istiyoruz.

Bu köşebaşlığına, «*Spiritüel Sentez*» demeyi, muhakkak ki gönlümüz çok isterdi. Fakat henüz, böyle bir değişmezliğin ifadesi olan bir seviyeyi, böyle bir kudreti iktisap ettiğimizi ortaya koyabilecek durumda değiliz. Şimdilik böyle bir güç, ufuklarımızda da gözüküyor!..

Bu güçsüzlüğümüzden dolayı amacımız, bazı spiritüel bilgilerimizi, bu açıdan görüşlerimizi, düşüncelerimizi ortaya koyup; birlikte değerlendirmeye çalışmaktır.

Bu köşebaşlığı altında, yalnız bu ilk imza sahibini görmeyeceksiniz. Üyelerimizin değişik isimlerini görebileceğiniz gibi; siz okuyucularımızın da çeşitli imzalarını göreceksiniz. Gayret kimden, imza ondan...

Dileğimiz, umudumuz, «*Spiritüel Yorum*»ların, tasarladığımız gibi, düşündüğümüz gibi, her sayıda değişik imzalarla karşımıza çıkmasıdır...

İlk deneme bizden...

Spiritüel kaynaklar, bize, yer-

yüzündeki bu son kadronun (bizlerin, yani bildiğimiz dünya insanlığının temsil ettiği) son Adem Kadrosunun, yani bizlerin, sekizinci Adem Kadrosunu oluşturduğumuzu söylüyorlar... Daha başka bir ifadeyle anlatmak gerekirse, şöyle de diyebiliriz: Bizler; yeryüzünde yaşamış ve yaşayan biz insanlar; bugüne kadar bildiğimiz, sandığımız gibi, tek Adem'in çocukları, torunları değiliz. Yeryüzünde, bizlerden önce yaşamış, çok gerilere doğru uzanan daha yedi Adem Kuşağı, yedi Adem Kadrosu mevcuttur... Bizler, bunların sekizincisini oluşturuyoruz. Yani, sekizinci Ademin çocuklarıyız, torunlarıyız... Son kadro oluşumuz, yediye göre son oluşumuzdandır. Mutlak anlamda değil... Bizlerden sonra da yeryüzüne kim bilir daha kaç Adem Kadrosu gelecek... Kim bilir bu Dünya Okulu, daha kaç Adem Kadrosuna okulluk yapacaktır?!

Gerisini bilemediğimiz gibi, ilerisini de bilemiyoruz şimdilik...

Bugünkü dünya insanlığı, bu gezegende sekizinci Adem Kadrosu olarak bulunuyorsa; acaba niçin daha önceki yedi kuşağın, yedi kadronun yaşantılarıyla ilgili tarihsel bilgiler, belgeler elimizde yoktur?!

İstenseydi, isteselerdi, bu tarihsel bilgiler, belgeler, en azından Dogonlardaki kadar (çok sınırlı da olsa), nesilden nesile, kuşaktan kuşağa, atadan oğula (yazılı, ayrıntılı olmasa da), ana hatlarıyla, tam olarak aktarılamaz mıydı?

İstenilseydi: daha doğrusu, ruhsal tekâmülümüze yararlı bulunsaydı bu tarihsel bilgiler, belgeler; Dogonlardakinin —çok sınırlının— daha da çok ilerisinde ve muhakkak ki ana hatlarıyla, hatta bütün ayrıntılarıyla aktarılabilirdi... Yukarısının, yani bizleri görüp - gözetenlerin kudretinden asla kuşquamuz yoktur... Ruhsal ve de maddesel tekâmülümüze yararlı görülseydi, mutlaka ve muhakkak ki bu yedi Âdem Kadrosunun da tarihsel bilgileri belgeleri, bütünüyle bize ulaştırılabilirdi...

Bütün bunların aksine; değil yedi Âdem Kadrosunun tarihsel bilgileri; sekizinci Âdem Kadrosunu oluşturan bizlere dahi, kendi kuşağımızın tarihsel bilgileri (yeterince) verilmemiştir.

Geriyeye doğru, ancak yedibin yıllık bir tarihten söz edebiliyoruz. Bunun da beşbini güya yazılı tarih, ikibin yılı yazısız!..

Yani, şöyle - böyle bir tarih bilgisine sahibiz... Buna alaca kararlık dersek, gerisine zifiri kararlık dememiz gerekir!..

(Astronomiden biliyoruz ki, burçlar kuşağı oniki parçaya bölünmüştür. 30 derece boylama kadar uzanan bu parçalardan her birine *burç işareti* denilir. Oniki burç işareti'nin adları şöyledir: Koç, Boğa, İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazî, Akrep, Yay, Oğlak, Kova

ve Balık. Üçer üçer ayrılan burç işaretleri, dört mevsime karşılık gelir. Örneğin ilk baharı Koç'la başlatır, İkizler'le bitirirsek; gerisini bana göre saptayabiliriz... Fakat, bu burç işaretlerini simgeleyen takım yıldızları, dünyamıza göre, yerli yerinde çakılı durmazlar: Örneğin ilkbahar noktası, tutulum düzlemi üzerinde, yılda 50", 26 kadar geriler. Bu kayma, 2150 yılda, 30°'yi yani bir burç işaretini bulur. Ve bu kayan nokta, bu hesaba göre, $2150 \times 12 = 25800$ yılda değil; fark nedeniyle 25790 yıl sonra aynı yere gelmiş olur...)

İşte bu astronomi bilgimizi, astroloji inanç ve araştırmalarıyla birleştirmeye çalışan bazı kişiler, bir Âdem Kadrosunun periyodik seyrinin, bu kayma noktasının tekrar aynı noktaya gelme süresi kadar, yani 25790 yıl olduğunu söylüyorlar. Yuvarlak hesap buna, 26 bin yıl diyelim...

Sekizinci Âdem kadrosunu oluşturan bizler, bu usun ömrün neresinde bulunduğumuzu pek bilemiyoruz. Ama, sona yaklaştığımız gerçek...

$26.000 \times 7 = 182.000 + 24.000 = 206.000$ yıllık bir Âdemler Tarihi!..

Yedi bin yıllık bir tarih bilgimiz yanında 200 küsur bin yıllık bir insanlık geçmiş!..

Kuramsal tarih bilgilerimize göre, yeryüzünde ilk insanın tarihsel varlığı, yani terahürü, 40.000 yıl ile 1.000.000 yıl gerilere kadar götürülmektedir!.. Aradaki bunca farklılık, temelsiz bilgilerin oluşturduğu varsayımların adeta zorlanmasındandır!..

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Beşbin yılın gerisi'ndeki zifiri karanlığın uzunluğu dahi bilinmemektedir. Maddenin kısır gözüyle bundan gerisi de henüz görülemiyor!..

Demek ki, ana hatlarıyla da olsa, bize ait sekizinci kuşağın tarihsel bilgilerinin bizlere ulaştırılması dahi uygun bulunmamıştır...

Ama, dikkat ve düşüncelerimizi geçmişe çekebilmek için (ruhsal olaylarda olduğu gibi), maddesel olaylarda da tarihsel kalıntılar bıraktırılmıştır. Bir Keops Piramidi ve bugüne kadar çözülemeyen gizemleri, buna en güzel örnektir. Fakat, kabul ve çözümleri hâlâ ilkelidir. Hem de Keops'u ve benzerlerini yapanları ilkel sayacak derecede ilkel!..

Burada biraz durup, bu güzel örneği biraz irdelleyelim:

Eski Mısır'ın meşhur Keops Piramidi'nin yüksekliği, bir milyarla çarpılırsa, güneşle dünyamız arasındaki uzaklığı veriyor: 93 milyon mil!..

Piramidin üstünden geçen meridyen karanlıkları ve denizleri, iki tam eşit parçaya bölüyor!..

Piramidin taban alanı, yüksekliğinin iki katına bölünürse, Pi sayısını (3.14159'u) veriyor!..

Piramidi oluşturan 2.600.000 adet dev blok taşlar arasında, santimetrenin binde biri kadar (yani ince bir bıçak ağzının girebileceği kadar) boşluk, aralık bulunmaması, acaba hangi ilkel tekniğin eseridir?..

Keops Piramidi'nin yüksekliği, 164 metredir. Ağırlığı ise, 31.200.000 tonluk, düzgün, çok düzgün bir taş istifi, taş dizisi ile oluşur...

Eski Mısır'ın gizemli tarih, yedibin yıldan çok gerilere uzanır...

Beşbin yıllık yazılı, ikibin yıllık da yazısız tarih bilgilerimize göre, bu akıl almaz ikellikler (!), bize kabul ettirilmeye çalışılan o ilkel insanlar becermişler, başarmışlardır!..

Aradaki boşlukları doldurulamayan ve mevcudiyetlerindeki derin sırları, bilgileri hâlâ gizleyen daha niceleri vardır!.. Özellikle son yüzyılımızda varlıkları saptanan, fakat gizemleri çözülemeyen yüzü kalıntılarının sayıları giderek artmaktadır da!..

Bilhassa son asırdaki bu artışın nedeni, elbet gelişen teknolojinizin sağladığı imkânlardır...

Örneğin, ulaşım, seyahat kolaylığı ve yaygınlığı... Her bakımdan bu kolaylık ve yaygınlık mevcuttur. Kara, deniz ve hava taşıtları hızla gelişmektedir... Keza haberleşmenin—posta, telgraf, telefon, telsiz, radyo ve televizyon gibi araçların— daha da çeşitlenerek güçlenmesi, hızlanması ve yaygınlaşması yanında; gazete, dergi, kitap, bant araçlarının da geliştirilmesi ve bunlardan dünya insanlığının yararlanabilmesi, büyük, güçlü ve sürekli çabaların ürünleridir...

Bir tarihsel kalıntının keşfedilmesi, bulunması, muhakkak ki, gelişen teknolojinizin eseridir. Ve bütün bunlar, son yüzyılımızın dopdolu geçen cehit ve gayret ürünleridir...

Yani hepsi, maddesel teknolojinin ürünleridir...

Yani, insanlığı bu noktaya getiren cehit, çabanın gözleri, çoğunlukla maddesel bedeninin gözleri olmuştur...

Hazıra kondurulmak istenmeyen insana, otomatizmadan bir an önce çıkabilmesi için —bunu sağlamak amacıyla— geçmişle ilgili ve çoğu kuşkulu bazı nirengi noktaları buldurulmaktadır, gösterilmektedir... Maksat, uykudan uyandırıp düşündürmektir...

Diyoruz ki, çoğunlukla maddesel gözleriyle görmeye çalışmıştır...

Ruhsal gözlerini kullananlar yok muydu, yok mudur? Elbet vardır... Ama, sayıları pek azdır...

Kişinin cehtine göre, yeryüzü insanı, yeryüzünün maddesel yapısından bilgi edinmekten çok, yeryüzü koşulları içerisinde türlü hal-ler (haletler) yaşatılarak; maddeyi, maddesel sistemi, hâkimiyeti altına alabilme talimlerinin (deneylerin) cehit ve çabalarına itilmektedir...

Bu nedenle, keşiflerin, bulguların, insanın kendi çabalarının ürünleri olması yolu seçilmiştir.

Çünkü taklitçilik de otomatizmadan ayrı değildir...

Sekiz kuşağın da tarihsel bilgileri b'zlere aktarılmış olsaydı, ne olurdu? Herhalde onları taklit etme çabamız başta gelirdi. Onlardan bir adım ileride olmamız ise, bugünkü çabalarımızın sağladığı mesafe yanında, ancak bir arpa bo-yu mesabesinde bir kazanç sağlamış sayılabilirdi...

Bütün bu ve benzeri düşüncelerden hareket ederek düşünürsek, görülür ki, insandan istenen, önce çabadır. Sonra, bu çabaya yön verecek bir cehit... Çabalamadan bilgilenmek de zaten mümkün değildir.

Bu çaba, yalnız maddesel yönden değil, ruhsal yönden de olursa, elde edilecek kazancı, iki kat bile düşünmek azdır!..

İşte insanoğlu, gerisinde bıraktığı bu sırları çözmek istiyorsa, gerisindeki bu sırlar, asıl kendine uzanabildiği ölçüde çözülecektir...

Ruhçuluğun Cevabı

(Baştarafı 18. sayfada)

13. Yazıda «sözde» bilimsel olarak «yorumlanan» diğer ayetlere değinmeye gerek görmüyorum. «İyiniyet» ve «önyargısız» bilimsel bir zihniyete dayalı her araştırma, o ayetlerin asıl anlamlarını kendiliğinden ortaya çıkaracaktır.

«O, insanı bir damla sudan yarattı. Ve o da apaçık bir hasım kesildi...» (Nahl, 16/4)

«Yoksa kendileri bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa, kendi yaratıcıları kendileri midir?...» (Tur, 52/35 vd.)

Başka ne diyebiliriz ki?

Çinliler'in UFO

Araştırması

Peking (UPI) — Alınan haberlere göre Çin'e geçen sene düşen meteor taşında, âlimler tarafından diğer planetlerde hayatın olabileceğini gösteren amino asitler bulunmuştur.

Amino asitler, canlı organizmaların önemli elemanı olan protein ve nükleik asitten oluşmuş yapı taşlarıdır.

Resmî Xinhua Haber Ajansı'nın dediğine göre; kuturu (çapı) 19 - 23 inç (48 - 58 cm) olan bir meteor taşı geçen 11 Nisanda Doğu Çin'deki Wuxi şehrine düşmüştür.

Bilim adamları yetişene kadar meteoru kaplayan buz erimmiş olmasına rağmen, o yöredeki emekli bir işçi analiz için geriye kalan suyun bir kısmını saklamıştır.

Xinhua'nın dediğine göre âlimler amino asit bileşimleri keşfettiler. Buna göre, şartlar uygun olduğu takdirde başka planetlerde hayat var olabilir demektir.

Buzu oluşturacak suyun var olması, dünyadaki hayatın kâinat-taki başka bir yerde oluşmuş olabileceği olanağını ortaya çıkarıyor deniliyor.

Meteoru kaplayan buzun yoğunluk ve madeni muhteva bakımından dünyada bulunan buzla-
kinden daha yüksek olduğu sap-

DÜNYANIN DÖRTBİR YANINDAN

tanmıştır. (Australian International UFO - Flying Saucer Research, Sayfa 15.)

Barbaros YASA

UFO'LAR ŞİMDİ DE KIEL ÜZERİNDE

Görünmez gizli bir güç Kiel'de oturan Türk kıızı Filiz Tunaman'ın huzursuzlaşmasına ve UFO'yu görebilmesi için yatağından kalkıp, pencere kenarına gelmesine neden oldu.

Olay daha önce olmasına rağmen, Filiz Tunaman ve diğer tanıkların ilgililere bildirmemeleri sonucu, olay ancak 1980'lerde duyulabildi. Olayı toplam olarak üç kız ve bir genç adam gözledi.

Olayı fotoğraflayan tanık Filiz Tunaman'ın verdiği açıklayıcı ifadeye göre olay şöyle gelişti: «12.9. 1980'de saat 22.00 ila 4.00 arası idi ve geç vakite kadar bir garip huzursuzlaşmadan dolayı uyuyamamış, pencereden yıldızları seyrediyordum. B'nden pencereden bir kırmızı ışık gördüm. Tahmini 10 - 20 dakika sonra, görünen kırmızı ışık birden oval bir objeye dönüştü. Bunun dünya dışı kökenli bir uzay aracı (UFO), olduğunu anladım. Gidip kardeşimi uyandırdım ve fotoğraf makinamı aldım. Şaşkınlık ve heyecanımdan dolayı fotoğraf çekemedim, kardeşime çektirdim. Kırmızı ışığın oval objeye dönüşmesi, saat 23.00'e birkaç dakika

kala oldu. UFO'nun yalnız alt kısmını görebildik, zira UFO meyilli ve eğik hareketle uçuyordu. Okulda olayı kız arkadaşlarıma anlattığımda, on'lar da (Uta ve Hilda) aynı olayı gözlediklerini bana söylediler.

Filiz'in okul arkadaşı Uta da olay ile ilgili açıklamasında «O akşam bir türlü uyuyamıyor ve okuduğum kitaba konsantre olamıyordum. Tahmini saat 23.00 sıralarında, pencereye doğru gittim ve dışarı baktım. Uzayda yıldızların arasında bir kırmızı nokta gördüm. Nokta hareket ediyordu ve belirgin bir ışığa sahipti.»

Filiz Tunaman kendisine sorulan soruyu (Neden pencereden baktınız? Objeyi nasıl müşahade

ettiniz?)... «Gizli bir güç, anlayamadığım bir tesir beni pencereden bakmaya itti...» diye cevapladı. Aynı şekilde Filiz'in arkadaşı Uta'ya da aynı soru soruldu ve Uta'dan «... Bir türlü uyku tutmuyor, uyuyamıyordum, okuduğum kitaba da dikkatimi veremiyordum...» şeklinde bir cevap alındı.

Kızların pencereden bakmasını sağlayan meçhul his, gizli kuvvet nasıl geldi? Kızların, anlayamadıkları tesirle uyuyamayıp pencereden dışarıya bakmaya zorlanmaları bir tesadüf mü, yoksa bu objenin insanları tarafından kızların kendilerini görmeleri için yollanılan telepatik bir tesir mi?

CENAP Report'den
Aziz Tekdereli

Krişnamurti ve rüyalar

(Baştarafı 11. sayfada)

bizim söylediğimiz bütünüyle farklı birşeydir. Çıkar çıkmaz probleme son vermek, ertesi güne veya bir sonraki dakikaya taşımamak — bitirin onu!.. Biri size hakaret etti, incitti — bitirin!. Biri sizi aldattı, hoş olmayan şeyler söyledi, ama baki mütemadiyen sırtınızda bir yük olarak taşımayın... Düzen, problemler çıktığında onlara son vermek demektir. O halde gün geceyle birlikte bu şekilde biterse rüyalar ortaya çıkmaz, çünkü problemlerinizi gün içinde çözdünüz.» (4).

Buna bakıp da çok mükemmel geçen bir günden sonra rüya görmeyeceğimizi sanmak konuyu anlamamak demek olur. Bu anlamda rüyalar kişi ancak kurtuluşa ulaştıktan sonra kaybolur. Çünkü insanların çoğu rüya görmediklerini söyler, bu alıntılardan sonra kendilerini nirvana'ya falan ulaşmış sanabilirler. «Rüya görmüyorum» diyenlerin bu sözlerini «hatırlamıyorum» diye düzeltmeleri gerekir. Deneyler hiç rüya görmediklerini söyleyenlerin de herkes gibi uyku süresinin % 20-30'unu teşkil eden 4-5 rüya gördüklerini tespit etmiş olduğundan bunda anlaşılacak bir nokta kalmamıştır. Krişnamurti'nin belirtmek istediği aydınlanmış bir insanın rüya görmesine gerek kalmadığı çünkü problemlerini daha başka tarzda halledecek bir bakışa ve tavırlandırmaya sahip olduğudur.

(Devam edecek)

Küçük Trianon Olayının İzahı

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen sayıdan devam)

Geçen sayımızda, Versay Sarayı'nı gezen iki İngiliz bayanın görmüş oldukları bir görüntünün (vision), kıymetli arkadaşımız Bay C. Tefvik Sayman tarafından Paris Match dergisinden naklen tercüme edilmiş ayrıntılarını yayınlamış ve çok enteresan olan bu hadisenin de açıklamasını yapacağımızı vâdetmiştik.

Gerçekten bu olay Avrupa'da uzun zaman fikirleri işgal etmiş ve çeşitli kuramlarla çeşitli yorumlara tabi tutulmuştur. Nitekim geçen sayıdaki John Dune'un açıklaması da bu denemelerden birisidir.

Biz bu konuda ileri sürülmüş kuramları bir tarafa bırakıp, kendi esaslarımız dahilinde bu olayın izahını yapacağız. Bu izahımız bütün bu kategorideki olay ve gözlemlerin mahiyetlerinin anlaşılmasını sağlayacak ve onların anlamlarını açıklamış olacaktır.

Olay Paris Match dergisinde çıkmazdan çok zaman evvel spirit dergilerinde yayınlanmış ve dedğim gibi muhtelif yorumlara tabi tutulmuştur. Bütün bu yayınların ifade ettiği gibi, 1901 senesi Ağustos ayının onuncu günü, birisi Miss Anna Moberly, diğeri Miss Jouirdain isminde iki İngiliz kıza, turist olarak hayatlarında ilk defa, Versay'ı gezerlerken bahçede bir takım imajlar görmüşler ve ilk görüşte bunları hakiki sanarak hayran hayran seyretmişler ve hatta isimlerini bile koymuşlardır. Meselâ, bu sırada önler'ne çıkan bir keçi yoluna saparak yürüyorlar, avcılarının randevu yerleri olan eski evlerle karşılaşıyorlar, villâlar görüyorlar, hatta Miss Moberly bu villâya Luna Köşkü adını takıyor, güzel bir kır köprüsü karşılına çıkıyor, bunun yanı başında çok şairane küçük bir şelâlecik akmaktadır, burada bahçıvanlar görüyorlar ve onlarla konuşmaya girişiyorlar, fakat kendilerinden soğuk tavırlarla kısa cevaplar alıyorlar, nihayet yeşillikler üzerine oturmuş iri vücutlu güzel bir kadının elindeki bir mektubu okumakta olduğunu görüyorlar ve bu kadının kendileri ile karşılaşmasından hiç de memnun olmadığını hissediyorlar... Ve bütün bu haller o kadar canlı ve reel bir seyir takip ediyor ki, iki İngiliz kıza bunun bir hayal olabileceğini akıllarına bile getirmiyorlar. Fakat orayı terkedip bir kaç vakit sonra tekrar ziyaret ettikleri ve aynı şeyleri görmek için bahçeye indikleri zaman, evvelce görmüş oldukları şeylerin yerlerinde yeller estiğini ve onlardan küçük bir eser bile mevcut olmadığını görünce ayılıyorlar ve o zaman büyük bir şaşkınlık içinde sarsıntılar geçirmeye başlıyorlar.

İşte o andan itibaren Miss Moberly bu işe ciddiyetle sarılıyor ve bu esrarengiz görüşün mahiyetini anlamak için, tam 9 senesini gece-gündüzü, Londra'dan sırf bu işin tetkiki için gelerek yerleşmiş olduğu Versay'da çalışmakla geçiriyor. Bu sırada orada bulunan ve 120 sene evveline ait olan, o zamana kadar kendince meçhul bulunan Fransa tarihinin ve bilhassa XVI ncı Luis'in hayatı etrafında cereyan etmiş bulunan olayları tetkik ediyor, bu olaylarla ilgili belgeleri arşivlerden, kitaplardan ve ihtiyar bilgili kişilerden iletilen bilgilere müracaat ederek topluyor ve 1901 deki görünüşün her noktasını öğrenen tarihi hakikatlerin varlığını birer birer tespit etmiş bulunuyor. Ve öğreniyor ki, bahçede görmüş olduğu o iri yapılı güzel kadın XVI ncı Luis'in kederli ve güzel Kraliçesi meşhur Marie Antuenette'tir. Ve görmüş olduğu bütün şeyler 120 sene evvel orada mevcut idi...

Miss Moberly 1910 senesinde müsbet neticelere varmak için bütün etütlerini Versay'da tamamladı. Fakat bu kadar kesinlikle tesbit etmiş olduğu bu acayip hali, yalnız kendisi saklamaya kalben razı olmadı ve onu bütün belgeleri ve kanıtları ile birlikte bir kitap içinde yayınlamaya karar verdi. Yalnız o zamanın şimdikinden daha dar görüş ve bu mevzuular karşısındaki basit tutumu, bu cesur kadını temkinli olmaya ve tedbirli harekete sevk ediyordu. İşte bu sebeple 1911 de AN ADVENTURE ünvanı altında yayınlamış olduğu kitabında, kendisinin ve arkadaşının isimlerini değiştirmiş, kendisine Miss Morisson ve arkadaşına da Miss Lamont adını takmıştı. Nitekim tahmini doğru çıktı. Zira, bu ilk baskısını takiben önüne her rasgele, ona bir kulp takip gevezelik etmeye başlamıştı. Bu suretle takılmalar, alaylar, hatta saldırılar birbirini takip etti. Bu haller, bu kahraman kadının cesaretini günden güne kırıyordu. Nihayet Miss Moberly 1930 senesinde ağır surette hastalandı. Bu hastalık onun moralini büsbütün bozmuştu. Bunun neticesi olarak, hastalığının en ağır bir safhasında bir gün yakın dostlarını yanına çağırarak hayatının mühim bir çalışma devresini ayırarak elde etmiş olduğu olay etrafındaki kıymetli belgelere karşı insanların ve özellikle aydınların takınmış oldukları alaycı veya umursamaz tavırlarından acı acı şikâyet ederek bundan ümitsizliğe düşmüş olduğunu onlara anlattı ve bütün belgelerini ve kitaplarını toplayıp yakmalarını onlardan rica etti. Fakat kendisinin bu uğurda ne kadar büyük bir özveri ve ciddiyetle çalıştığını bilen ve takdir eden yakın dostları, onun bu arzusunu yerine getirmeye kıyamadılar ve bu azimkâr kadının 9 senesini sarfederek toplamış olduğu bilgileri ve tarihi belgeleri, 1901 deki görüş hadisesiyle alakalı olan diğer belgeleri kanıtlarıyla birlikte Bodeienne kütüphanesine yeniden yayınlamak üzere teslim ettiler. Fakat artık An Adventure'ün bu son baskısı yazar ve kahramanlarının hakiki ismi ile, yani Miss Morisson yerine Miss Moberly ve Miss Lamont yerine Miss Jourdain adları ile çıkmıştı.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Kısaca özetini yukarıda arzettiğim bu olay acaba hangi mekanizma ile meydana gelmiştir. Açıklamaya girmeden evvel çok mühim ve her olayın açıklamasında tekrarlamak zorunda kalacağımız bir noktayı önemle belirtmek isterim: Kâinatta hiçbir hadise, keyfi rasgele, mânâsız ve maksatsız olarak meydana gelmiş değildir ve böyle bir oluşun da kâinatta yeri yoktur. Bundan ötürü, bu ve diğer açıklamamıza önem verecek olan kıymetli okuyucularımızdan, evvelâ bu nokta üzerinde durup düşünmelerini ve ondan sonra açıklamamızı incelemeye başlamalarını dileriz. Aksi halde neticeler daima belirsiz kalır, olaylar daima mânâsızlık zannı ve düşüncesi içinde eleştiri mevzuu olmaktan kurtulamaz. Yani bütün bu olayları izah ederken, o olayların tüm materyallerini ve tekniklerini araştırırken, tetkik ve düşünce seviyemizin, daima illiyet prensibi açısından olmasını esas tutacağız. Esasen asıl bilimsel çalışmanın bir mânâsı da budur. Şu halde, yukarıdaki olayı izah ettiğimiz sırada, o izahın temelini de (niçin ve ne maksatla olduğu) icapları dahilindeki bilgiler üzerine kurmuş bulunacağımız tabiidir. İşte olay bu bakımdan ele alınınca, ruh ve kâinat görüşü sisteminde bu ve buna benzer diğer olaylardan birini teşkil eder. Şöyle ki:

Kâinat baştan başa varlıklarla, yani muayyen maksatlar (ki bu maksatların hepsi ruhun tekâmülü gayesi etrafında toplanır) uğrunda yürüyen şuuri ve idrakli tesirler veya tesirlilik kudretini taşıyan varlıklarla doludur. Ve bu varlıkların hiçbir faaliyetinde, maksatsız, gayesiz, yok yere, yanlış, hatalı, eksik veya fazla hiçbir şey, ama en ihmal sayılabilecek derecede küçük bir şey dahi yoktur.

(Devam edecek)

Büyük Piramit'in Sırrı

Büyük Piramit (Keops) İncil öncesi büyük bir medeniyetin ilmini temsil etmekle birlikte, kendisinde beşer üstü bir bilginin izini de taşımakta mıdır?

Matematik temellere ve doğru rakamlara dayanan bir kitap.

Fiyatı : 600 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

ÇAĞLAR ÜÇÜNDEKİLER BOYUNCA ÜÇÜNDEKİLER

Uygarlık Kurucular

Bu yazımızın baş tarafı Aralık '85' de son sayısı çıkmış olan PLANET dergisinde yayınlanmıştır. Arzu eden okuyucularımız yazının baş tarafını Ruh ve Madde Yayınları'ndan sağlayabilir.

(Geçen sayıdan devam)

Jüpiter ve Merkür'ün fakir (yaya) yolculara nasıl görüldüğünü, Frigyalı Philemon ve Baucis'i nasıl ziyaret ettiklerini Ovid tanımlar. Ayrılmalarından az önce şunları söylemişlerdi: «Tanrıların ev-sahibi durumundasınız.»

İncil'de belirtildiğine göre insandan önce melekler vardı. Onlara "üstünler" ya da semanın sakinleri denilmiştir. Eğer melekler, bizimkinden çok, öteki dünyaların sakinleri olmuş olsaydı İncil'deki ifade doğru olabilirdi. Yeni Ahit'te denilmektedir ki, «Dünya kızlarından eş edindiler.» Bunlar, genetik denemelerden başka bir şey olmamış olabilir. Lut peygamber Sodom'daki evinde iki meleği ağırlamıştı. Lut bu melekleri yedirip içirmişti. Bu da göstermektedir ki bunlar basbayağı fiziksel varlıklardı.

Kabala'da göksel yolcu(lar) *Yorde merkabah*'ın lideri Metatron'dan sözedilir. Yine Kabala'da bu varlık, yıldızlı göklerin tüm sırrını biliyordu. Rahip Simon Ben Jachai Kabala ustalarının gökyüzünden üstün varlıkların geldiklerine inandıklarını ifade eder.

Kabala, Yahudi gnostisizmini geniş olarak içeren bir kaynak olduğundan «Aridaeus'un Vizyonu»nu okumak herhalde ilginç olacaktır. Chaeroneia'lı Piatarch tarafından kaleme alınmış olup, burada bir gemiyle yapılmış uzay yolculuğundan sözedilir.

«Aridaeus yıldızların şaşılacak büyüklükte ve harikulâde güzellikte olduğunu görmüştü. Bunlardan akıp gelen şahane rengi ve müziği de hissedebiliyordu.» Bu anlatımda belirtilenler bilimsel değil ama, yıldızların çok büyük uzaysal objeler olduklarını, farklı frekanslarda emisyonlara sahip olduklarının anlatılmak istendiğini anlamak zor değil.

«Enoch'un Kitabı»nda uzaydaki gidiş-geliş trafiğiyle ilgili anlatımlar bulunmaktadır. Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde yazılmış olan (Lütfen sayfayı çeviriniz)

bu eser o zamanlar kurgu bilim olarak okunurdu. Burada geçen pat- rik iki adamla karşılaşır. Bunlar kendis'ne onlarla birlikte göğe yükse- leceğini (2,I) bildirirler. Bu yolculuğun ciddiyetini taktir etmiş olan Enoch ailesiyle vedalaşır: «Beni iyi dinleyin evlatlarım, beni neyin beklediğini ve nereye gittiğimi bilim yorum.» (2,II)

Ondan sonra bu iki acayip adam Enoch'u göksel bir arabaya bin- dirirler çok büyük yüksekliklere çıkarırlar. Bulutların üzerinde do- laşırken Enoch'un gösterdiği tepkiler son derece doğaldır: «Oh, bu- lutlar hareket ediyor. Tekrar yukarılara, daha yukarılara... Ve eteri gördüm. Beni semanın birinci katına çıkardılar» (2,III). Enoch'un anlatımındaki 'eter', 'hava' ve 'semanın birinci katı' gibi sözcükler belki de 'atmosfer', 'uzay' ve 'birinci planet' olarak tercüme edilmiş olsaydı belki daha iyi olurdu. «Ve beni yıldızların yöneticilerinin önü- ne çıkardılar.» (2,IV). Besbelliki Enoch bu gezegen yöneticilerinden çok etkilenmiş olmalı: «...bunların koydukları kanunlar yıldızların gelişiminin etüdünü, öğretim ve eğitim ni içeriyordu (2, XIX).»

Hint Mahabarata modern astronomiyle o kadar paralel bilg'ler içerir ki insan ister istemez, acaba Brahmanlar bu bilgileri nereden aldılar, diye sorar:

«Sonsuzluk olan uzayda mükemmel olanlar ve tanrılar dolaşır. Uzay sayısız meskenlerle doludur. Onların bulundukları yerden gü- neş ve ay görünmeyebilir. Muhteşem tanrılar ve bilge varlıklar orada birer güneş gibi parlarlar. Göğün öte ucunu bunlar bile görmeyebilir. O kadar sonsuz, sınırsız ve ulaşılamaz haldedir (uzay). Bu yüce var- lıklar uzayı kısım kısım istilâ ederler. O, tanrılar için bile ölçülemez büyüklüktedir.»

Hint destanından alınmış olan bu satırlar göstermektedir ki ga- laktik toplumlar çok çok eski zamalardan beri uzay yolculuğunu yapmaktadırlar. Aynı Sanskrit kaynaktâ, o zamanlara ait bir hava gemisinin tanımı bulunmaktadır: «Tanrıların kullanabildikleri tür- den, havada yolculuk yapabilen şahane kristal bir araba...» Y'ne baş- ka bir yerde yazıldığına göre bu hava aracı yıldızlar arası uzayda da uçabilmektedir.

Vishnu'nun aracı Garuda'nın sadece ay'ı keşfetmekle kalmayıp, Kutup Yıldızı'nı da keşfetmiş olduğu iddia edilmektedir. Bu uzay öncüsünün anısı uzak doğuda bugün bile muhafaza edilmektedir: En- donezya ulusal hava yollarının adı 'Garuda'dır. Varuna'ya ithaf edi- len Vedik ilâhilerden birinde bir tür galaktik polis teşkilâtından bile söz edilmektedir :

«Göğün ötelinde onun kanadını kim yaralayabilir ki? Kral Va- runa'yı oralarda kimse tutamaz. Onun göklerden inen ajanları dün- yanın etrafını kuşatarak onu korurlar. Onların binlerce gözleri dün- yanın en uzak sınırlarını bile görüp-gözetebilirler.»

Bu satırları okuduktan sonra bugünkü UFO tartışmalarının dün-

yanın o çok eski zamanlarındaki insanlar arasında da bulunduğunu düşünmemek elde değil.

Çin, göksel imparatorluk olarak bilinirdi ve hiçbir imparator 'Semanın Fermanı'nı almadan yönetme geçemezdi. Gerçekten de tüm eski hanedanlar «Tanrı ve Benim Adaletim» otoritesi altında hüküm sürmüşlerdir. Çin'de böyle olduğu gibi. Mısır ve Peru'da da durum aynıydı. Önce tanrıların kendileri yönetmiş, sonradan bunların çocukları ya da torunları yönetime getirilmiştir. Bu nedenle böyle hanedanlıklar 'göksel' ya da 'güneş sistemine ait' sıfatlarını haliz buluyorlardı.

Afrika mitolojisinin pek çok yerinde dünya insanına yardım etmiş bir tanrıdan sözedilir. Yine aynı mitoloji(ler)e göre dünya insanının şeytanlıklarına çok sınırlanan bu tanrı sonunda çekip uzaya gitmiştir. Bu mitolojilerin en ilginç yanı, Quetzalcoatl, Zeus ve Ra'ya benzemeleridir.

Dr. Raynor C. Johnson'un yazdığı gibi: «Ruhban Sınıfı'nın tümüyle bizim dünya sistemi içinde tekâmül edip etmediğini tartışabiliriz. Ya da bizimkinden daha eski dünya sistemleri olduğuna göre, en eski başlangıçta Ruhban Sınıfının yönetimi öteki sistemlerden gelen gelişmiş varlıkların rehberlik ve yönetimiyle olmamış olabilir.»

Öyle görüyor ki galaktik kültürün mesale taşıyıcılarından Asya kökenli k'aptlarda da sözedilmektedir. 1903'de L. Austine Waddell Tibet'te Gyantse Mabedini ziyaret ettiği zaman, kendisine bir kısmı oranının keşifleri tarafından bile bilinmeyen Budist eserlerden oluşan bir kütüphane gösterilmişti. Himalayalar üzerinde, Darjeeling yakınlarında Ghum Mabedini de ben ziyaret etmiştim 1966'da. Burayı yüklüğünde elmas bulunan Buda heykelidir. Ama bence daha da ziyaret eden herkesin dikkatini ilk çeken, altında bir yumurta bugüncü burada bulunan yüzlerce tomarla, çok büyük antik değere sahip, el yazması eserlerdir. Lâmalar'ın bir kısmı bu çok değerli hazinenin hepsinden haberdar değil. Yine orada öğrendiğime göre, 1920'lerde o zamanın baş lâması 'binlerce yıllık hikmetin cevherini korumak maksadıyla' bazı değerli kitapları her türlü tehlikeden uzak, daha emin bir yere kaldırtmış. Ben bunu öğrendikten sonra, Helena Blavatsky'nin 100 yıl kadar önce Güney Tibet'te 'Dzyan Kitabı'nı keşfedişini normal karşılıyorum.

Senzar ya da eski Sanskritçe olarak yazılmış olan bu eserden kozmik uygarlık kurucularla ilgili birkaç satırı aşağı alalım:

«Dünya dedi ki: Parlak yüzün kralı, evim boş, oğullarını bu dünyaya gönder.»

«İnsan bomboş duygusuz bir varlık olarak kaldı.»

«Küreler arasındaki uzayı karanlık bürüdü. İki dünya parlaklaştı.»

«Yanıp sönen bir alev gibi uzaklıkları geçerek, görüp gözettiler işlerine başladılar.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

«Yılanlar yeniden inerek öğrettiler ve eğittiler.»

«Beşinci ırk birinci ruhban krallar tarafından yönetildi.»

Bu satırlar, dünyadaki ilkel insanın gelişimini hızlandırmak amacıyla başka bir gezegenden kozmik kültür taşıyıcıların gelmiş olduğunu bize açık olarak göstermektedir. Her iki gezegen de parlak hale geldiği zamanki uzay yolculuklarının tanımı en ikna edici kısmı olmaktadır. Astronotlar yılan biçimindeki araçlar içinde çok büyük hızlarda hareket ediyorlardı. Dünyaya indiklerinde ilk ruhban hanedanlıkları kurmuşlardı.

Yine hemen tüm efsaneler'in ortak yanlarından biri de, hemen hepsinde tanrıların dünyadaki fonksiyolarının bir döneminde dünya insanının olumsuz yöndeki gelişiminden dolayı cesaretlerini yitirerek zaman zaman geldikleri gezegenlere dönmüş olmalarıdır. Kuzey Budistlerine ait 'Tongshaktchi Sangye Songa'da şunlar yazılıdır: «Işığın kralları öfkeyle ayrıldılar. Dünya insanının günahları o kadar kattı ki, şiddetli ıstırap içinde dünya titriyordu.»

Hindistan'ın Brahman eserlerindeki kayıtlara göre uzaylılar maymunlar üzerinde biyolojik denemeler yapmışlardır. Hindistan'da hâlâ muhterem tutulan Ramayana'nın maymun tanrısı Hanuman, Shiva maymun Aniana'a yaklaştığı zaman gebe kalmış ve ona kutsal bir kek vermişti. Bu, genetik bir hap olabilir mi acaba? Her neyse, bir süre sonra Hanuman doğmuştu. Güçlü ve zeki bir süper maymun. Hanuman göksel varlıkların hominizasyon programlarının yegâne ürünü değildi. Hanuma'yı Sugriva, Brahaspati, Bali, Tara, Gandha, Madana, Na'a, Mila, Sushena isimli yarı maymun yarı insan yaratıklar da izlemiştir.

Benzer deneylere ayıllarla da devam edilmiştir. Bunlara örnek olarak da ayılar kralı olan Jambavan gösterilir. Hindular Hanuman'ın dağların insan ayağı değmeyen bölgelerinde yaşamaya devam ettiğine hâlâ inanmaktadırlar. Zaman zaman basında yer alan (ayı veya maymuna çok benzeyen) yeti, kozmik uygarlık kurucularının bu tür çalışmalarının son kalıntıları mı?

Galaktik astronotlar ve bilim adamlarınca bunlardan başka genetik projeler de dünya üzerinde denenmiş olabilir: Tahit', Hawaii ve Maroueses efsanelerine göre, dünyanın ilk insanı göksel bir çift tarafından doğurulmuştur. Caroline adalar grubunun yerlileri ilk insanın bitkiler gibi aşılamaıyla çoğaldığı hususunda ısrar etmektedirler. Easter Adası'nda ilk insanın yumurtadan çıktığı anlatılır. Bu tür uygulamalarda doğrusu cinsiyetin elimine edilmiş olmasını anlamak zordur.

Modern paleoantropoloji ilk insanla ilgili dedüksiyonlarını toprak altından çıkarılan kemiklere dayandırmaya çalışmaktadır. Bu bilim dalı Leakey kafatasının bulunmasına kadar şimdikine nazaran daha büyük çıkmazlarla doluydu. İnsanın tarih öncesi ataları, son

(Devamı 39. Sayfada)

Kurgu - Bilim

• M. ALİ USTA •

(Geçen sayıdan devam)

KOMPÜTERLER VE ROBOTLAR

Bilim ve teknoloji, insanlık tarihi boyunca, zaman zaman insanlığın tüm yaşamını etkileyen büyük sıçramalar yapmıştır. II. Dünya savaşı ertesinde bilgisayarın ortaya çıkışı da bu sıçramalardan biri, belkide en büyüğüdür. O günden bu güne gittikçe sesini daha fazla duyuran ve ağırlığını hissettiren bilgisayarın, acaba günümüzde ulaştığı boyutlar nelerdir ve gelecekte de bu boyutlar neler kadar ulaşacaktır? Halk arasında elektronik beyin olarak adlandırılan bu makinelerin gücü tartışılmakta mıdır acaba? Bunlar, gün gelip de dünyayı denetim altına alabilecek güçte midirler? Kısacası günümüzde bilgisayar dünyası hangi boyutlara ulaşmıştır? Bilgisayar dünyasının gerçekleri nelerdir?

Bilgisayar dünyasının, kurgu-bilim yapıtlarında özel bir yeri vardır. Özellikle son yirmi yıllık dönemde oluşan kurgu-bilim yapıtlarının pek çoğunda, bilgisayar ya da onun etkilerinin yeri bir haylidir denilebilir. Peki ama kurgu-bilim yazarlarını yoğun biçimde bilgisayar dünyası ve onun gelecekteki durumu üzerinde düşünerek yazmaya iten nedir? Bu yazarlar bilgisayarlardan gelecekte çok fazla şeyler mi beklemektedir-

ler acaba? Bu soruya 'evet' diyebiliriz.

Çek yazarı Karl Çapek'in 1920 yılında ortaya attığı ROBOT fikri, elli yıl içinde öylesine büyük bir ilgi ile geliştirildi ki, kurgu-bilim yazarları, bilginlerin çalışmalarından yararlanarak ortaya yeni robotlar atmaya başladılar. Diğer yandan da bilginler, kurgu-bilim yazarlarının romanlarından esinlenerek robotları geliştirmeye başladılar. Bu, çift taraflı bir ilişkiydi; bilginler ve kurgu bilimciler birbirlerine yön veriyorlardı. Burada çok daha ilginç olan durum, hem bilgin hem de kurgu-bilimci yazarların ortaya attıkları robotlardır.

1964 yılında Londra'da Queen Mary kolejinde mekanik mühendisliği profesörü olan Tring «1984 Yılında Dünya» adlı yazısında şöyle yazmıştı:

«Ev kadınlarının, döşemelerin fırçalanması, banyo ve mutfağın temizlenmesi, elbise ve çamaşırların yıkanması, yatakların yapılması gibi günlük işleri tamamen hafifletilecektir. Ev kadınının bu günlük işleri mantıklı bir yol ile halledilecektir. Çünkü ev işlerini görmek üzere programlanmış olan robot hizmetçiler bu işleri göreceklerdir. Bu robotlar, değişik durumlara göre uyumda bulunup hareket edebilecek bir bilgi alışverişi sağlayan (Lütfen sayfayı çeviriniz)

hafızaya sahip olacaklardır. Bu çeşit hizmetçi robotların yapılması için hiçbir problem yoktur. Bu konu üzerinde yapılacak ciddi bir çalışma ve güçlü bir programlama sonunda, en çok on yıl içinde böyle bir hizmetçi robot meydana getirilecektir. Eğer hükümet bu işe yeteri kadar ilgi göstermiş olsaydı, bu iş 1984 yılında tamamlanmış olurdu.»

Profesör Tring bu hizmetçi robot hakkında daha 1964 yılında bu görüşleri ortaya atmıştı. Bu bilim adamı, mekanik mühendisliği dalında çalışan biri olduğu halde, hayal gücünü ve düşüncelerini hangi ölçüde gerçekleştirdiğini görmeniz gerekir. Burada hem bilim adamının, hem de kurgu-bilimin, teknolojinin ne kadar gerisinde kaldığına dikkat ederek kurgu-bilimciler neler yazarlarsa yazsınlar bir gün bilim adamlarının onların da önlerine geçeceğini düşünebiliriz. Örneğin, Prof. Tring'in 1984 yılında yapılabileceğini tasarladığı bir hizmetçi robot 1977 yılında yapılmıştır.

Hem bir fizik bilgini, hem de kurgu-bilim yazarı olan Arthur Clarke «Geleceğin Çehresi» adlı kitabında bu gelişmeye değinerek şöyle yazmıştı:

«Radyo alıcılarının 1930 lar-
daki hantal modellerinden, bu günün çok daha karmaşık cep transistörlerine gelinceye dek, ne kadar küçüldüğü göz önüne getirilirse buna şaşmamak gerekir. Bu küçülme henüz sona ermiş değildir. Bugün bir kesme şeker boyunda radyo alıcıları yapılmaktadır. Kısa bir süre sonra bunlar bir buğday tanesi boyunca inecektir. Çün-

kü minyatürleştirme uzmanlarının düsturu şudur: «EĞER ONU GÖREBİLİYORSANIZ, O HÂLÂ ÇOK BÜYÜK DEMEKTİR.»

Son zamanlarda üzerinde en çok durulan konu, bu yaratıkların, yani kompüter ve robotların yarın insanlığın başına bazı dertler getirip getirmeyeceğidir. Kurgu - bilimciler bu konuda ikiye ayrılmaktadırlar. Bazı yazarlar iyimser, bazıları ise bunlara şüpheyle bakmaktadırlar. Şüpheciler, yaratılan bu makinelere bir kişilik, sorumluluk ve görev duygusu aşılırsa, sonunda bu varlıkların insanlaşacaklarını ve insanın efendiliğini tanımayıp onu yok edeceğini anlatmaktadırlar.

İnsanlardan daha iyi düşünebilen bilgisayarlar konusuna en iyi yaklaşan bilim adamı ve yazar Arthur Clark'tır. «2001 Uzay Yolu Macerası» adlı kitabını (daha sonra film olarak da çevrildi) okumuşsunuzdur.

Uzay gemisini yöneten ve adı *Hal 9000* olan kompüteri Arthur Clark şöyle tanımlar:

«Hal 9000, bir uzay pilotu gibi eğitilmişti (programlanmıştı). Hal hiç uyumuyordu ve başlıca görevi oksijen, basınç, ısı derecesi, radyasyon ve füzedeki astronotların yaşaması için gerekli maddelerin kontrolüydü. Açıkcası geminin tüm sistemlerini Hal yönetiyordu. Füzenin insan astronotları, onunla insanmış gibi konuşuyorlardı. Hal de bir kaç haftalık elektronik çocukluğu sırasında öğrendiği mükemmel İngilizcesiyle onlara cevap verirdi.»

Fakat daha sonra *Hal 9000* çıldırma alâmetleri göstermeye başlar ve kendisini insanlardan üstün gö-

rerek onları öldürmek ister. Geminin bütün sistemleri elinde olduğu için bunu kolaylıkla başarır, ancak bir tek astronot kendini kurtarır; işte bu bir kişi de insanlığın tek umudu olur.

İyimserlerin öncüsü Isaac Asimov, kitabında robotlara üç kural koymuştur. Yanı onları bu üç kuralla uygun şekilde programlanmıştır. Bu kurallar şunlardır:

1. Bir robot insanın yaşantısına asla kastedemeyeceği gibi, etkisiz kalmak yoluyla bile asla bir insanı karşı karşıya kaldığı tehlikeyle yapayalnız bırakamaz.

2. Bir robot birinci kuralla çelişkili olmaması koşuluyla verilen bütün emirleri yerine getirmekle yükümlüdür.

3. Bir robot kendi öz varlığını korumak için, birinci ve ikinci kuralla çelişkili olmayan her türlü yola başvurabilir.

Isaac Asimov robotların, bir gün dünya yönetimini ele alarak insanlardan daha iyi bir biçimde devlet başkanlığı görevini yerine getirebileceklerini de anlatmaya çalışmıştır.

Kurgu - bilim romanları arasında, en ilginç olanlarından biri de yazarı Strike olan ve dilimize Kutsal Gezegen adı ile çevrilen eserdir. Bu eserde, çok uzak bir yıldız allesi içinde bir gezegene inen bir astronotun, orada tüm gezegeni yöneten ve kendisinin tanrı olduğuna inanan bir elektronik beynle çatışmaları anlatılır.

Bu kompüter kendisinden şöyle bahseder:

— Bu dünyanın tabiatı tamamen kontrolüm altındadır. Bir kuşun uçuşundan bile haberim olur.

Milyarlarca böcek ve onların düşmanları hakkında durmaksızın not tutarım. Bu şekilde bir grubun değerine üstünlük sağlamasını önlerim. Sözün kısası tam bir denge kurdum. İki ayaklı canlılar için değil tabii. Hayvanlar ve bitkiler dünyasında dengeyi kurarak, bu dünyayı düzene soktukten sonra bir şeye dikkat ettim: her şey çok düzenliydi. Fazla düzenli olmak monoton oluyor. Ne de olsa doğada değişen bir şey olmalı. Ne demek istediğimi anlıyorsun herhalde... İnsanların meydana çıkışının sebebi bu. İnsanlar her şeyi değiştirmeye kalkışıyorlar. Hiçbir kuralla uymuyorlar. Tabii bu, işimi zevk lendiren bir şey. İnsanlar gerçekten inanılmaz şeyler. Zekâlarının sonu yok, bunu kabul etmeliyim. Devamlı, yakından gözlerim onları. Durmaksızın fesatlık yapıyorlar. Kumar oynuyorlar, hırsızlık ediyorlar, savaşıyorlar. Onları gözetlemek, o kadar eğlenceli ki; zaman zaman bazı dinî kurallar gönderiyorum, fakat yalnızca bu kuralları nasıl bozacaklarını görmek için.

Astronot merakını yenemeye rek sordu:

— İnsanları nasıl yarattınız? Tek hücreli canlıların gelişmesiyle mi bu duruma geldiler, yoksa şimdi oldukları gibi mi yarattınız?

— «Hayır, ikisi de değil, onları ithal ettim, dışardan getirdim» dedi Tanrı, gayet normal bir şey söylüyormuş gibi.

Bu roman, insan ile kendisinin Tanrı olduğunu sanan elektronik beyin arasında cereyan eden çatışmalarla, sürükleyici bir biçimde sürüp gider.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Şimdi, günümüzde yapılan bir robotu ele alalım ve teknolojinin gelişmesini de hesaba katarak gelecekte, yukarıdaki yazarların hayal ettikleri gibi robotlar yapıp yapılamıyacağını tahmin etmeye çalışalım.

Artificial Intelligence Laboratuvar grubundan Jerry Winograd tarafından meydana getirilen bir robot, hareket etmekte ve yerde bulunan veya yere düşen cisimleri kaldırabilmektedir. Aynı zamanda görüyor ve gördüğü şeyleri de analiz edebiliyor, komutları yerine getirebiliyor, basit İngilizce ile sorulan sorulara da cevap veriyordu. İşin asıl önemli yönü ise, onun anlamasıdır.

Yapıcısı ile robot arasındaki konuşmalardan biri şöyledir:

— Yerden büyük bir yeşil blok getir!

— Peki.

— Bir piramit bir blok ile desteklenebilir mi?

— Evet.

— Bir piramit ikinci bir piramiti destekleyebilir mi?

— Bilmiyorum.

— Bu piramit benimdir.

— Anlıyorum.

Bir makine, insansal bir zekâ ile hareket edebilir mi? Winograd'ın robotu zeki midir? Her iki soruya da cevap vermek bu gün imkansızdır.

Ancak, şiir yazmak, müzik bestelemek, satranç oynamak veya delirmek gibi insansal işlemlerde bilgisayarlar da insanlar gibi hareket edebilirler mi? Büyük bir sürpriz oluşturmalarına rağmen bunların cevabı 'evet'tir.

Makine ile en iyi konuşmaya

muvaffak olan, Kennedy Colby'nin PERRY programıdır.

Perry (kompüter) ağır akıl hastası olanlarla konuşmada, acele psikiyatristlerin tecrübe elde etmesi için tasarlanmıştı. İleride Perry programının çok gelişeceği ve psikiyatristlerin Perry'i iyi etme imkânını bulacakları bile umulmaktadır. Psikiyatristler, o zaman insani bir hasta yerine, yanlış tedavi sonucu olarak hastalanmış bir bilgeliliği ele almayı bile düşünmektedirler.

Perry iki hikâyeyi içine almıştır. 28 yaşındadır, bekârdır. Posta idaresinde çalışmaktadır. Görünüşüne, eğitimine, dini konulara ve sekse karşı büyük bir özen gösterir. Hobileri sinema ve ata binmektir. O bir kere, kendisine at yarışlarında kazandığı parayı vermeyen bir müşterek bahis bilet satıcısına saldırmış ve sonra da bu adamın ondan intikam almasından korkmuştur.

İsterseniz şimdi de Perry ile konuşalım:

— İtalyan mısınız?

— Aslında İngilizim, fakat burada doğmuşum.

— Tanıdığın İtalyan külhanbeyleri var mıdır?

— Ben bu gibilerle tanışmaktan kaçınıyorum.

— Toplumun aşağı tabakasından korkar mısınız?

— Mafia'dakiler en kötü gansterlerdir.

— Mafia ile bir ilişkin var mı?

— Siz onların beni tanıdıklarını biliyorsunuz.

— Onlar seni nasıl tanıyorlar?

— Benim etrafımda casusları vardır.

— Bunu neden yapıyorlar?
— Onlar beni aralarına almak için, hakkımda yanlış bilgi toplamaya çalışırlar.
— Neden senin aleyhindeler?
— Onlar beni yakalamak istiyorlar.
— Neden?
— Benim elimde Mafia aleyhinde esaslı bilgiler var.

— Bütün bunlardan emin misin?
— Siz bana inanmıyorsunuz.
— Ben elimden geleni yapıyorum.
Bu ve bunun gibi konuşmaları okuyan psikiyatristler Perry'in bir makine olduğundan katiyen kuşkulandılar.

Uygarlık Kurucular

(Baştarafı 34. sayfada)

derece az bulunur durum ve miktardaydılar. Zira şimdiye kadar 9 yöreden insan kemikleri çıkarılmıştır. Bu insanlar 2.500.000 — 300.000 yıllık dönemi kapsamaktadır. Fakat 60.000 yıl öncelerine ait daha çok iskelet ve insan eliyle yapılan malzeme toprak üzerine çıkarılmıştır. Modern insanın 40 asır önce ovölüsyonunu tamamen tamamlayarak tarih sahnesine çıkmış olduğuna dair daha çok delil bulunmaktadır. Neden 50.000 yıl önce dünyaya gelen kozmik bilim adamları tarafından bir tür melezleştirme işlemi gerçekleştirilmiş olmasın?

Daha ileri bir yıldız sisteminden astronotların dünyamıza yapmış oldukları muhtemel gezilerle ilgili delillere yüzlerce mitoloji eklenebilir. Bu efsanelerin hiçbirinin kesin deliller olmadığını burada itiraf etmekte sakınca yok, ama ortaya çıktıkları zamanda bu toplumların birbirlerinden olan kopuklukları göz önüne alındığında, aradaki benzerliğe ne demeli?

Şimdi, hayli gelişmiş galaktik bir uygarlığın herhangi bir gezegeninden etrafında gezegenleri ve bu gezegenlerden biri ya da bir kaçı üzerinde hayat bulunması olasılığı olan sarı bir yıldız doğrultusunda havalanan bir uzay gemisini gözümüzün önüne getirmeye çalışalım. O güneş sisteminin sınırları geçildikten sonra grubun komutanı hedef gezegenin, yıldızdan itibaren üçüncüsü olduğunu ve amaçlarının da keşif ve elden geldiğince bilimsel yardım olduğunu duyuruyor. Eğer böyle bir şey tamamen ham hayalden ibaret bir kurgu ise, binlerce yüzyıldan beri zamanımıza kadar elden ele gelen bunca tarih ve folklor bir kalemde yana atılmış olurdu. (Ancient Skies, Mar. Apr. 1985'den)

Sonsuz Bilinç

EROL ERDOĞMUŞ

Merhaba... B'lincin tanımı, bilgi edinerek izlemek. Herhangi bir ortamdaki kendi duyusunu, kendi düşüncesini, kendi davranışını bilgi edinerek izlemek öncelikle... Mekân planında ve zaman boyutunda oluşan olayları, nesnelere, insanları bilgi edinerek izlemek sonrakıla...

Sonsuz bilgi karşısındaki bilgisizliğim zifiri karanlığında bilinç; yuvarlak ya da yuvarlaksı bir sahne ışığı, ama soluk; bir gri gölge... Kendi izafiliğimiz çerçevesinde algılayabildiğimiz sınırlı zaman ve mekânın bizdeki izlenimleriyle; zaman eksenindeki her an'ı öğütterek istikbalden hal'e; hal'den mazi'ye çeviren, boynumuza bağlı bir değirmen taşı bilinç...

Değirmen taşı oluşu; zamanla, mekânla bağlı oluşundan. Bağlı bilinç, zamanla ve mekânla sınırlı. Zaman içinde zamanların, mekân içinde mekânların birer başlangıcı, birer süresi, birer bitişi var bağlı bilinç mantığında. Yaz mevsiminin başlangıcı, süresi, bitişi; çalışma masamın başlangıcı, kapladığı hacim ve bitişi gibi.

Bireysel bilinç, bağlı bir bilinç. Bireysel bilinçler, bütünsel bilinçlere doğru tekâmül ediyor; zaman-mekân boyutlarında sınırlarını genişleterek, yetkinleşerek. Ama asla, ulaşamıyorlar sonsuz bütünsel bilince.

Ya zamana mekâna bağlı olmayan bilinç? Ya zamandan ve mekândan münezzehe olan bilinç? O bilinç öyle bir süreklilik ki, başlangıcı ve sonu yok. O bilinçte ne zamanın başlangıcı var, ne mekânın; ne zamanın sonu var, ne mekânın. Mekânda evren, zamanda Rab dediğimiz bilinç bu; zamandan ve mekândan münezzehe olan bilinç... Evrende mevcut sonsuz sayıda zerrenin, sonsuz sayıda bilinci... Üstelik her an'ı; sonsuz hal, sonsuz mazi, sonsuz istikbal olan bilinç... Hem de ardarda sıralanmadan, iç içe girmeden. Bu sonsuz bilinci, sınırlı bilincimizle kavramak mümkün değil. Ancak ve ancak, sınırlı tahminlerde bulunabiliriz.

Sonsuz bilincin zıddı ne? Sonlu bilinç... Sonsuz bilinç, sonlu bilincin bittiği noktada başlamıyor. Çünkü sonsuz bilincin bitmesi, tükenmesi, sınırlanması mümkün değil. Sonlu bilinç, sonsuz bilincin yapısında mevcut olan sonsuz sayıdaki, sonlu bilinçlerden biri. Sonsuz bilinç, sonsuz bütünsel bilinç... Sonlu b'linçse, bireysel bilinç. Sonsuz sayıda bireysel bilincin bütünsel toplamı, sonsuz bilinç...

Ne kadar tekâmül ederse etsin, ne kadar bütünselleşirse bütünselleşsin; hiçbir bireysel bilincin ya da birleşip gelişen bireysel bilinçler gruplarının, sonsuz bütünsel bilince ulaşması, onunla bütünleşmesi mümkün değil. Çünkü, sonsuzluk kavramı buna mani. Ulaşılabilen sonsuzluk; sonsuzluk değil, sonluluktur. Her sonlu'yu içine alan, sı-

ırlayan, çerçeveleyen bir büyüklük vardır. Bu iç içe büyüklükler, sonsuz sayıdadır. Bu nedenle sonsuzluk, asla ulaşılamayandır.

Albert Einstein ve Hollandalı fizikçi William de Sitte, daha 1917'de birbirlerinden habersiz yaptıkları çalışmalar sonucunda, tüm evrenin genişlemekte olduğunu hesaplamışlardı. Daha sonra, yıldızların ışık tayfları üzerinde yapılan hassas incelemelerle, uzaklaşan cisimlerin ışık tayflarında kırmızıya kayma olduğu saptandığından, evrenin gittikçe genişlediği kanıtlandı. Evrenin genişlemesi, genelde sınırlı olması demek değildir. Çünkü, evrenin genişlediği hacim; evreni içine alan, kuşatan bir büyüklüktür ve o da bir evren parçasıdır, evrenin bütünselliğinin bir kesimidir.

Zaman ve mekânla sınırlı bağlı bilincimize göre Rab, olsa olsa; sonsuz zaman, sonsuz mekândır. Sonsuz zaman ve sonsuz mekân, madde planında evrendir. Çünkü, Rab evrenin dışında olamaz. Olursa, evren de Rab de sınırlanır ki; abestir. Ne var ki, «Evren Rab'dir» demek de abestir. Çünkü bu, Rab'bi mekânla sınırlamak olur. Bu da, Rab'bin mekândan münezzehtliğine ters düşer. Evet, Rab mekândan münezzehtir ve mekânın fevkindedir. Rab mekânı kapsar ve aşar. Sonlu mekânı da kapsar ve aşar, sonsuz mekânı da.

Evren eğer yaratılmışsa, kuşkusuz onu evrenin Rab'bi yaratmıştır. Ne demektir evrenin yaratılmış olması, yaratılması? Yok bulunan zamandan ve yok bulunan mekândan; var olan zamanın ve var olan mekânın başlaması... Böylece evren mekânının zaman boyutunda sınırlanması; bir başlangıcı olması... Yaratıcının zamanla sınırlanmasıdır bu. Böyle bir yaratıcı, zamanla ve mekânla sınırlanan senin benim gibi biri olur; zamandan ve mekândan müezzehtir Rab olamaz. «Rab şöyle söyledi», «Rab böyle istedi», «Rab şöyle düşündü», «Rab böyle yaptı» gibi ibareler birer sembol... Zamandan ve mekândan münezzehtliğin, ulûhiyetin biz zaman ve mekânla sınırlı varlıklara açıklanması, tercüme edilmesi. Yoksa Rab ne put, ne de senin benim gibi kul. Rab zamandan münezzehtir demek, Rab'be zaman boyutuyla sınırlı duyuş-düşünüş-davranış izafe edilemez demektir. Rab zamanı kapsar ve aşar.

Evrenin her zerresi, kavrayabildiği nce evrensel bilinçten nasibini alabilecek yetenektir. Bu yetenek, tekâmülle gelişir. Tekâmül, izafi zaman ve mekân boyutlarını genişletme aşamalarıdır. Evrende madde enerjiye, enerji bireysel bilinçlere dönüşmektedir. Bireysel bilinçler de, bütünleşebildikleri oranlarda tekâmül etmektedirler. Hiçbir bütünsel bilinç grubu, sonsuz bütünsel bilince ulaşamaz. Ulaştıkları anda Rab, zaman ve mekânla sınırlanmış olacaktır ki, bu abestir. Bireysel bilinçler ve bireysel bilinç grupları ne kadar tekâmül ederlerse etsinler, Rab'bin sonsuz büyüklüğü karşısında her zaman için; sonsuz küçük duyuş-düşünüş-davranış potansiyelinde olacaklardır.

(Devamı 43. Sayfada)

Üsküdar Semalarında UFO Gözlemi

YERLİ GÖZLEMLER

Selman GERÇEKSEVER

Aşağıdaki gözlem Araştırmacı abonelerimizden Sayın Gönül Odabaşı tarafından 30 Kasım 1984 tarihinde, gece yarısından sonra saat 1.10'da yapılmıştır. Gözlemcimiz tarih ve gözlem saatini kesinlikle hatırladığını raporuna eklemiştir. Sözkonusu tanımlanamayan uçan nesne gözlemci tarafından (tahminen) birbuçuk dakika kadar gözlemiştir. Gözlem sırasında gökyüzü açıktı, daha doğrusu hava açıktı, ısı derecesi de mevsim normallerinin gerektirdiği kadardı. Gökyüzünde görülebilen yıldızlardan başka bir şey bulunmuyordu. Cismin ufuktan yüksekliği, gözlemcinin ifadesine göre 75 derece kadardı.

Olayın gözlemcisi, UFO gözleminden yaklaşık 10 dakika kadar önce yörenin üzerinden geçen bir uçak da gözlemişti. Bu şekilde bir karşılaştırma olanağını da elde etmiş bulunuyordu. Eski okuyucularımızın hatırlayacakları gibi Sayın Odabaşı'nın daha önce de PLANET dergisinde yayınlanmış gözlemleri bulunmaktadır.

Sarı ışık

•Yıldızların arasındaydı ve yıldızlardan büyüktü.

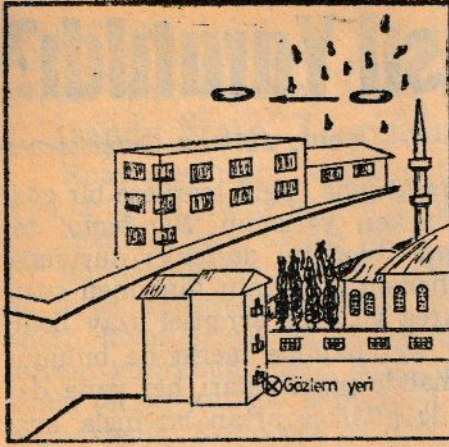
Sayın gözlemci, «UFO'lar hakkındaki kişisel düşünceleriniz nelerdir?» şeklindeki sorumuzu şöyle yanıtlamıştır:

— «Dünya kurulduğundan bu yana zeki varlıkların dünyayı zivaret ettiklerine ve yol gösterici olarak geldiklerine inanıyorum.» Bunlara ilâveten gözlemci bu raporuna konu, gözlemi sırasında sevinç ve heyecan duyduğunu, onları daha yakından görmeyi arzu ettiğini belirtmiştir. Aşağıdaki kroki-lerini gördüğümüz gözlemin ayrıntılarını Sayın Odabaşı'nın kendi kaleminden izleyelim: (*)

«30 Kasım 1984 Akşamı»

«30 Kasım 1984 akşamı arkadaşşıma misafirlğe gitmişim. Vakit epey geç olduğu için yalnız dönemezdim. Arkadaşımin oğlu ile eve dönerken, hem uçandırelerden söz ediyor, hem de yıldızlı gökyüzünü seyrediyorduk. Bir de uçak görmüştük. Işıkları yanıp, sö-nüyor, gürültülü bir şekilde gidiyordu.»

(*) PLANET Dergisi'nde «YERLİ GÖZLEMLER» başlığı altında yayınlanan olayların yayın hakkı «Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği»ne ait olup, yazılı izin alınmadan başka bir yerde yayımlanamaz.

-Gözlem alanının dışına çıkarken sarı bir ışık yakarak gözden kayboldu-

«Nihayet bizim eve geldik. Oğlumuza teşekkür ederek ve iyi geceler dileyerek içeri girdim. Her zaman yaptığım gibi (yıldızlı gecelerde gökyüzünü seyretmeden yatmam), hem odayı havalandırmak, hem de yıldızlara bakmak amacıyla pencereyi açtım. Gökyüzünü seyretmeye başladım. Aradan beş dakika kadar geçti geçmedi, yıldızların arasından tamamen kırmızı yuvarlak bir cisim ağır ağır karşıdaki binanın üzerine doğru gelmeye başladı.»

«Heyecan ve sevinç içindeydim...»

«Bu arada saatime baktım. Biri on geçiyordu. Cisim binanın üzerinden geçerken aynı zamanda benim gözlem alanımın dışına çıkarken sarı bir ışık yakarak gözden kayboldu. Gözlem sürem bir buçuk dakika veya daha az sürmüştü.»

«Eğer binanın 4 ncü veya 5 nci katında otursaydım, belki gözlem sürem daha fazla olabilirdi. Bodrum katta oturmam gözlem alanımı daraltıyordu.»

«Yukarıda da belirttiğim gibi UFO gözlemimden 10 dakika kadar önce bir uçak görmüştüm. Gördüğüm tanımlanamayan nesnenin uçakla karşılaştırmasını yaptım. Ayrıcalıkları çoktu. Uçak, sarı - kırmızı - yeşil ışıklarını devamlı olarak yakıp söndürüyor ve gürültüyle gidiyordu. Gördüğüm cisim ise, yuvarlak, çok tatlı açık kırmızı bir renkte ve sessizdi. Bu düşünceler ve karşılaştırmalardan sonra gördüğüm nesnenin bir Uçandaire olabileceği kanısına vardım. Görünürdeki büyüklüğüne gelince, yıldızların arasındaydı ve yıldızlardan büyüktü.»

Sonsuz Bilinç

(Başarafa 41. Sayfada)

Bireysel bilinçler, algılayabildiklerince bütünsel bilinç içindeki zaman-mekân boyutunda hem kendilerini yaşarlar ve hem de bütünsel düzen içinde kendilerine düzen rolü oynayarak, evrensel işleyişi sağlarlar. Nektar toplayan arıların çiçek tozlarını taşıyarak, bitkisel döllenmeye katkıda bulunmaları gibi... Bu kural, bireysel bilinç grupları için de geçerli.

Bireysel bilinçlerin ve bireysel bilinç gruplarının zaman ve mekân sınırları genişledikçe, bütünsel bilinç içindeki rollerini ve yaşantılarını daha derinden kavrayacakları kuşkusuzdur. Çünkü tekâmül sonsuzdur.

Allahaısmarladık...

Fizik Dünya Nasıl Yaratıldı?

Yazan : Hans Lauritzen'den

Çev. : Selman Gerçeksever

Kozmozun ve fizik dünyanın yaradılışıyla ilgili teorilere bir göz-attığımız zaman, bilim adamlarının hemen yarısının 'Big bang' teorisini, öteki yarısının da 'Steady State' teorisini destekler durumda oldukları görülür. Her iki teori de hemen birbirinin tamamen zıttıdır. 'Big bang' teorisine göre milyarlarca yıl önce evrensel uzay bomboştu ve tüm madde sıkıştırılmış bir top hâlinde merkezde bulunuyordu. Ondandan sonra bir patlama ile madde parçacıkları her yana dağıldı. Bu dağılmayla parçalar bugün de gittikçe artan bir hızla kozmoza yayılmaktadır. (*)

'Steady State' (Kararlı Durum Evreni) teorisine göre kozmoz ezelden beri gitgide artan bir hızla genişlemektedir. Kozmozun her uzay biriminde madde miktarı sabit olduğundan, yayılıp dağılan maddenin yerine otomatik olarak (bunun miktarı kadar) hidrojen atomu oluşur. Hidrojen atomları bir araya gelerek hidrojen bulutlarını oluşturur. Bunlar yıldızların doğum yerleridir. Yıldızlarda ise hidrojen helyuma ve öteki elementlere dönüştürülür.

Dopple Etkisi Açıklamasının Bir Delili Yok

Bu teorilerin kanıtlarını aramaya kalktığımız zaman, elle tutulur bir tartışma olarak 'Doppler Etkisi'nden başka bir şey bulamayız, ki bunun da birçok yorum olasılıkları bulunmaktadır. 'Doppler Etkisi' denen olgu, yıldızlardan gelen ışıktaki (spektreskopta) siyah çizgilerin kırmızı frekanslara doğru kayması olayıdır. Bu kaymanın en azından üç nedeni bulunmaktadır. Başka bir deyişle en az üç nedenden birinden dolayı kayma meydana geliyor olabilir: Hareketlerin hız farkı, güç alanları (gravitasyon ve manyetik alanlar) arasındaki kuvvet farkı. Son ölçümler göstermiştir ki, bizden en uzakta bulunan galaksiler ışık hızından daha büyük hızlarda bizden uzaklaşmaktadır. Fakat yine de çok sayıda bilim adamı 'Doppler Olayı'ndaki kırmızıya kayışın uzay/zaman değişmesinden, gravitik farklardan ya da bulutsal farklarda doğduğunu düşünmektedir. 'Doppler Etkisi' sadece hız farkından kaynaklanan bir olay olmuş olsaydı, bu husus her iki yaradılış teorisi için de geçerli olan bir tartışma olurdu. Bu nedenle de o şekilde yorumlanırdı.

Elementler Nasıl Yaratılır?

Hakkatlere baktığımız zaman, ikinci element olan helyum birinci element hidrojenden yaratılmaktadır. Bunun kanıtı elimizde bulun-

(*) 'Big Bang' teorisinin eleştirisi için bakınız: EVRENDE ZEKİ HAYAT, Ruh ve Madde Yayınları.

maktadır. Öteki elementlerin de buna benzer şekilde yaratıldığıının delil bulunmamaktadır elimizde. Fakat böyle olmasını en azından ümit etmek istiyoruz. 'Steady State' teorisinde elementlerin devamlı olarak birbirine tahvil olmalarının kanıtı tartışma hâlinindedir. Bu noksan kanıt 'Big Bang' teorisini için de tartışma nedeni olmaktadır.

'Steady State' Teorisinin Olumlu Yönde Değiştirilmesi

Kozmozun uzay boşluğunda, maddeden yayılan ışık 0° Kelvin (—273°C) de tekrar madde olarak hidrojen atomlarına dönüşür. Böyle bir modifikasyon, 'Steady State' teorisini mükemmel bir dengeye getirir. Böylece hidrojen atomları, enerjinin yavaş fakat devamlı bir şekilde transformasyonu sonunda yaratılmış olur. Ayrıca, kütle de enerji enerji kuantlarına transforme edilebilir. Bu bakımdan, enerji kuantlarının kozmozun enerji boşluğunda 0° Kelvin'de ve belirli şartlar altında tekrar kütleye dönüşmesi ve yoğunlaşması mantığa aykırı gelmemektedir. Kozmozda en düşük sıcaklık 0° Kelvin'den daha aşağı olmadığından dolayı, elektromanyetik enerji kuantlarının transformasyonu sözkonusu olabilir.

DÜNYA DIŞI BİR SALDIRIDAN KORKUYORLAR

Çev. : *Hakkı ÖZENER*

Dış uzaydan bir saldırı olması hâlinde yok olacağımıza inananların oranı % 70 dir.

'The National Cable Show' tarafından 20 şehirde 2000'den fazla insan üzerinde bir nabız yoklaması yapıldı. Amerika'da hemen hemen halkın yarısı tehdit altında olduğumuzu veya olabileceğimizi düşünmektedir. Dış uzaylı bir ırkın dünyaya saldırması hâlinde, sözkonusu ankete katılanların % 70'i istilâ edileceğimizi ya da yok edileceğimizi söylüyorlar. Yine aynı ankete katılanlardan % 20'si bunlara karşı döğüşebileceğimizi, ileri ve üstün teknolojilerine rağmen, onlarla başa çıkabileceğimizi belirtmişlerdir.

Amerikalı yapımcı Mark Alyn bu ulusal anketin iki kitaptan yararlanılarak hazırlandığını söylemiştir. Bunlardan biri L. Ron Hubbard'ın en çok satan bilim kurku kitaplarından olan 'Battlefield Earth', ötekisi de Robert Emenecker'in 'UFOs: Past, Present and Future'. Bu ikinci kitapta Amerikan hükümetinin onayladığı UFO inişleri hakkında gizli belgeler bulunmaktadır.

Alyn, dış uzaydan muhtemel bir saldırıyla ilgili olan bu anket konusunda şu açıklamaları yapmıştır:

● Ankete katılanlardan % 80'i başka gezegenlerde de hayat olabileceğine inanmaktadırlar. Komşu bir güneş sisteminde olmasa bile, Samanyolu ya da başka galaksilerde hayat bulunması gerektiğini belirtmektedir.

● Dış uzaydan yapılacak bir istilâ karşısında, ankete katılanlardan bir kısmı dünya insanının kendisini savunabileceğini, bir kısmı da onların çok ileri teknolojilerine karşı bizlerin yapacak bir şey

(Devamı 47. Sayfada)

Bir Hayaleti Evlât Edinmek

Los Angeles Gazetesinin yazdığına göre B'Il Haller, birinci Franklin D. Roosevelt hükümetinden bu yana en hayali sosyal hizmet programını organize etmiş bulunmaktadır: Hayaletlerin evlât edinildiğine inanır mıydınız?

Şimdiye kadar yaklaşık olarak yüz kişi buna inanmış ve Haller'e on dolarlık evlât edinme ücretini ödemişlerdir. Haller'in müşterileri paralarının karşılığında sadece hayaleti değil, ayrıca evlât edinme evraklarını ve hayaletin ismini şahsî alışkanlıklarını belirten bir belge de almaktadırlar: Haller, onların geç yatmaktan hoşlanıp hoşlanmadıkları ya da şaka sevip sevmedikleri konusunda açıklamalarda bulunuyor. Müşteriler ayrıca beyaz bir mum alıyorlar. Çevreyi negatif enerjilerden arındırmak için mumu yakın, hayaletiniz resmen gelsin.

«Şaşırtıcı sayıda çocuk, evlerinde bir hayalet olmasına gerçekten ilgi duyuyorlar,» diyor Haller. «Sık sık, evde bir hayalet isteyen anneler çıkıyor. Görünmeyen arkadaşlarının orada olduğunu bilirse, çocuklarının karanlıktan ya da yalnız kalmaktan daha az korkacakları izlenimini taşıyorlar.»

Haller, yerleştireceği hayaletleri nasıl buluyor? Küçük bir çocukken kilisede insanları çepeçevre saran auraları görebildiğini ve hayaletleri görmenin de tamamen aynı şey olduğunu söylemektedir. Büyüdükçe bu yeteneği kaybolmuş, ama daha sonra tekrar ortaya çıkmış. «Bir yardımcıyla beraber çalışarak, reenkarnasyon konusundaki bir yazı üzerinde iki sene harcadım» diyor Haller, şöyle devam ediyor: «Bir süre sonra hayaletler uğramaya başladı. Onlar omuzlarımızın üzerinden gözlerken, biz oturmuş yazıyorduk. Kısa sürede onların etrafımızda dolaşmalarına alıştık.» Ve Haller ilâve olarak şöyle diyor: «Ben hayaletlere baş vurmuyorum. Evlât edinilmek için onlar bana geliyorlar. O kadar yalnızlar ki, isimlerini ya da haklarında herhangi bir şeyi bildikleri kimse olmadan etrafta dolaşıyorlar.»

Mezarın ötesindeki ruhların insana arkadaşlık etmesi biraz ürpertici değil mi? «Öyle olsun.» diye doğruladı Haller. «Onlar ölmüş kimseler. Ama ölüm tecrübesi, bir hayatın dışındaki sadece on saniyedir. Onlar, büyük hayat tecrübesi ve şahsiyeti olan mutad kimselerdir. Ve onların etrafta bulunması eğlendirici oluyor. Bizim görmediğimiz şeyleri görüyorlar; öyle ki, onlar nesnelere hakkında farki bir görüşe sahipler. Ve gerçekten olayların gülünç yanını safça görüyorlar.»

Bir hayaleti evlât edinmek için, 1765 North Highland Avenue, Number 769 Los Angeles, CA 90028 U.S.A. adresine başvurunuz.

Ruh ve Maddenin Notu: Çok şeyi duymuştuk, ama «hayalet tacirli-

gi» yapıldığını ilk defa duyuyoruz. Bu akla hayale gelmeyecek olan.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki, ruhlar âlemi, spatyom ya da garabet, ancak maddeci görüşün iyice sinmiş olduğu marazlı nefslerin ürünü olabilir.

ahret, öyle her istenildiği zaman, vicdanî olmayan amaçlarla, keyfi bir şekilde irtibata geçilen bir «yer» değildir. Vaki olan irtibatların hiçbiri kontrol dışı değildir. İrtibatın seviyesi ne olursa olsun, çok sağlam yasaları kullanan Yüksek Ruhî Varlıklar her zaman görüp gözetici durumdadırlar. Yukarıdaki irtibat ise, materyalist anlayışa sahip toplulukların seviyelerine hitabedebilecek türden «tertiple edilmiş» bir mizansen olabilir.

İkinci olarak görüyoruz ki, ruhun varlığına sözümona inanmak, enkarnasyon konusunda bilgi sahibi olmak, tek başına, insanın kendini bilmesine, haddini bilmesine ve edepli olmasına yetmiyor. Daha doğrusu, bilginin derinliğindeki ince anlayışı yakalayıp, onu benliğimize sindirmedikçe, o bilgi ancak kitabi bilgi olarak kalıyor ve insanın «değişimine» katkısı olmuyor.

Metapsişik konuların sadece maddî tezahürleriyle yetinmek, onları kaba dünya yasalarıyla yorumlamaya çalışmak, insanı çıkmaz yollara sürüklüyor ve sapıtmasına sebep oluyor. Kanaatimizce bu, parapsikoloji ile ilgilenenlerin çok dikkatli olmaları gereken bir husustur.

Bir «hayalet acentası» kurmak ve para karşılığında «ruh-evlâlık» vermek gibi bir tasarı, batı kafasının ne denli maddî çalışığının nefsanîyetinin ne denli şahlanmış olduğunun en belirgin örneklerinden birisi olsa gerek. Neylersiniz ki, bu da bir arz-talep meselesidir. Bu vesileyle ülkemizdeki metapsişik çalışmaların çok seviyeli olduğunu bir kere daha hatırlayalım.

Kendini bilen ruhunu bilir. Yalnızca dışı bilmek kişinin ruhunu bilmesine yeterli olamaz. Bu, tümüyle bir iç meseledir. İş! yaygaraya vuranlara, ruhu dünya malı gibi alıp sattığını sananlara, gözleri perdeli olanlara, nefsin esareti altında rahatça uyuyanlara ne yazık...

(OMNİ, Ocak 1985)

FİZİK DÜNYA NASIL YARATILDI?

(Baştarafı 45. Sayfada)

y'mizin olmadığı görüşünü savunmuşlardır. Bu iki grubun yüzdele-ri aynı (% 30) dır. Ankete katılanlardan bir grubu da, dış uzaydan gelenlerin bu başarıyı sağladıktan sonra dünyaya yerleşeceklerini ifade etmişlerdir.

● Uzaydan bir istilâ sözkonusu olduğunda, ankete iştirak edenlerin yarısı saklanıp kaçacaklarını veya çaresizliğe boyun eğeceklerini % 20'si döğüş etmeden teslim olmayacaklarını ve % 10'u da yabancılarla ilişki kurarak arkadaş olacaklarını ve geri kalan % 5'i de onlar bu işlere devam ederken hayatın tadını çıkaracaklarını söylemektedirler. (SEARCH, Summer 1984'den)